

Energistyrelsen  
Carsten Niebuhrs gade 43  
1577 København V

Mail: [ens@ens.dk](mailto:ens@ens.dk),  
Kopi til Bue Tidemann (brt@ens.dk)  
ENS-journalnummer 2022-796

Fjernvarmens Hus  
Merkurvej 7  
DK-6000 Kolding  
Tlf. +45 7630 8000  
[mail@danskfjernvarme.dk](mailto:mail@danskfjernvarme.dk)  
[www.danskfjernvarme.dk](http://www.danskfjernvarme.dk)  
cvr dk 55 83 10 17

## **Dansk Fjernvarmes hørings svar vedrørende Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.**

4. november 2022  
Side 1/3

Dansk Fjernvarme har udarbejdet hørings svar om ”*Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder*” som har til formål at sikre samspil mellem den økonomiske regulering af netvirksomheder og netvirksomhedernes opgaver.

### **Hovedproblemstilling**

Energistyrelsen foreslår en ændring af bekendtgørelsen fordi Energistyrelsen vurderer, at det er forbundet med omkostninger hos netvirksomhederne at fremskaffe oplysninger til brug for ansøgninger om direkte linjer. Energistyrelsen foreslår, at netop disse omkostninger ikke skal indgå i den økonomiske regulering af netvirksomhederne.

Dansk Fjernvarme mener, at de omtalte omkostninger bør indgå i netvirksomhedernes regulerede økonomi. Det skyldes primært, at netvirksomhederne har monopol på at gennemføre disse vurderinger, og at der derfor ikke er konkurrencemarked. På den måde adskiller denne opgave sig ikke fra netvirksomhedernes øvrige opgaver.

Energistyrelsen skriver også, at omkostninger som følge af ansøgninger om direkte linjer bliver gebyrfinansierede således, at netvirksomhederne kan opkræve omkostningerne direkte hos ansøger, og at omkostningerne derfor ikke vil påvirke den regulerede økonomi og de øvrige tariffer.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at der ikke er noget der forhindrer, at omkostningerne opkræves direkte hos ansøger, selvom omkostningerne indgår i den regulerede økonomi. Dansk Fjernvarme bemærker også, at det ikke er en fordel for en kunde til en monopolvirksomhed, at nogle omkostninger *ikke påvirker den regulerede økonomi*. Den økonomiske regulering giver tværtimod en sikkerhed for elkunder om, at monopolvirksomheden ikke udnytter sin stilling.

Dansk Fjernvarme mener overordnet set, at omkostningerne skal indgå i netvirksomhedernes regulerede økonomi.

**Generelt**

I udkast til Indtægtsrammebekendtgørelse fremgår det, at en netvirksomhed har både omkostninger og indtægter forbundet med administrative ydelser ifm. ansøgninger om etablering af direkte linjer.

Dansk Fjernvarme forstår det sådan, at netvirksomhederne (og Energinet?) kan opkræve et ansøgningsgebyr for at udarbejde vejledende udtalelser som skal indgå i Energistyrelsens behandling af ansøgninger. Det fremgår dog ikke i Bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land, at netvirksomheder har hjemmel til at opkræve et særligt gebyr for denne ydelse. Det fremgår heller ikke om der er et loft for gebyrbetalingen, om der skal fastsættes et fælles gennemsnitligt gebyr eller om der skal afregnes på baggrund af fakturerede timer til den konkrete opgave.

Herudover, så bemærker Dansk Fjernvarme, at det er positivt, at netvirksomhedernes omkostninger til vurdering af kriterierne for interne elektricitetsforbindelser, jf. udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser ikke skal behandles anderledes end netvirksomhedernes øvrige omkostninger.

Dansk Fjernvarme mener, at det er rimeligt, at netvirksomheder kan opkræve betaling for de beskrevne administrative ydelser, ligesom netvirksomhederne også gør for alle de andre ydelser der leveres. Dansk Fjernvarme mener dog ikke der er nogen grund til, at netvirksomhedernes omkostninger til netop disse administrative ydelser, skal håndteres udenfor den økonomiske regulering.

Det eneste argument, der umiddelbart kan være for at undtage netop disse omkostninger, er, at der er tale om en ny opgave, og at der derfor er en tidsmæssig forskydning i forhold til, hvornår omkostningerne afholdes og hvornår de kan opkræves.

Det skal dog holdes op imod, at netvirksomhederne har monopol og generelt er underlagt en økonomisk regulering med det formål at beskytte elkunderne, og at recalibrering af indtægtsrammer hvert fjerde år giver netvirksomhederne sikkerhed for, at *alle* omkostninger, der afholdes, også kan opkræves hos elkunderne.

Hvis disse omkostninger mod forventning antager et niveau, der betyder, at netvirksomhederne bliver presset på den økonomiske likviditet før en recalibrering, så bør Energistyrelsen særligt overveje, at omkostningerne bør indgå i den økonomiske regulering. Hvis opgaven antager en sådan størrelse, så må de generelle hensyn til beskyttelse af elkunderne, og økonomisk regulering af et monopol, veje tungt.

Det bemærkes også, at mange banker og andre finansielle virksomheder tilbyder produkter, der gør det muligt at optage lån eller kassekredit, som netvirksomhederne med stor sikkerhed kan betale tilbage pga. deres monopol og den måde indtægtsrammerne recalibreres på. Derfor er det efter Dansk Fjernvarmes opfattelse meget usandsynligt, at netvirksomheder i praksis bliver presset på den økonomiske likviditet.

Dansk Fjernvarme anbefaler derfor, at man betragter disse omkostninger på lige fod med alle de øvrige omkostninger i en netvirksomhed, og Dansk Fjernvarme mener det er bedre, at disse omkostninger på lige fod med andre omkostninger i netvirksomheden skal give mulighed for en fortjeneste til ejerne, pålægges et effektiviseringskrav og indgå i den løbende recalibrering af omkostningsgrundlaget for indtægtsrammen.

Dansk Fjernvarme mener også, at det er en fordel, at omkostningerne ligger under den samlede indtægtsramme i forhold til de usikkerheder, der er forbundet med fastsættelse af gebyrstørrelser. Hvis omkostningerne ikke ligger under den samlede indtægtsramme og netvirksomhederne i et enkelt år fastsætter gebyret for højt eller for lavt i forhold til de faktiske omkostninger, så er der ikke nogen mekanisme, der sikrer, at for mange gebyrbetalinger betales tilbage til kunderne – eller at netvirksomhederne kan opkræve ekstra gebyrer, hvis dette er fastsat for lavt.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget og står til rådighed for eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

**Michael Schrøder** Konsulent  
Dansk Fjernvarme  
mss@danskfjernvarme.dk  
Tlf: +45 3090 2766

Energistyrelsen  
Carsten Niebuhrs gade 43  
1577 København V

Mail: [ens@ens.dk](mailto:ens@ens.dk),  
Kopi til Bue Tidemann (brt@ens.dk)  
ENS-journalnummer 2022-796

Fjernvarmens Hus  
Merkurvej 7  
DK-6000 Kolding  
Tlf. +45 7630 8000  
[mail@danskfjernvarme.dk](mailto:mail@danskfjernvarme.dk)  
[www.danskfjernvarme.dk](http://www.danskfjernvarme.dk)  
cvr dk 55 83 10 17

## **Dansk Fjernvarmes hørings svar vedrørende Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.**

4. november 2022  
Side 1/3

Dansk Fjernvarme har udarbejdet hørings svar om "*Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder*" som har til formål at sikre samspil mellem den økonomiske regulering af netvirksomheder og netvirksomhedernes opgaver.

### **Hovedproblemstilling**

Energistyrelsen foreslår en ændring af bekendtgørelsen fordi Energistyrelsen vurderer, at det er forbundet med omkostninger hos netvirksomhederne at fremskaffe oplysninger til brug for ansøgninger om direkte linjer. Energistyrelsen foreslår, at netop disse omkostninger ikke skal indgå i den økonomiske regulering af netvirksomhederne.

Dansk Fjernvarme mener, at de omtalte omkostninger bør indgå i netvirksomhedernes regulerede økonomi. Det skyldes primært, at netvirksomhederne har monopol på at gennemføre disse vurderinger, og at der derfor ikke er konkurrencemarked. På den måde adskiller denne opgave sig ikke fra netvirksomhedernes øvrige opgaver.

Energistyrelsen skriver også, at omkostninger som følge af ansøgninger om direkte linjer bliver gebyrfinansierede således, at netvirksomhederne kan opkræve omkostningerne direkte hos ansøger, og at omkostningerne derfor ikke vil påvirke den regulerede økonomi og de øvrige tariffer.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at der ikke er noget der forhindrer, at omkostningerne opkræves direkte hos ansøger, selvom omkostningerne indgår i den regulerede økonomi. Dansk Fjernvarme bemærker også, at det ikke er en fordel for en kunde til en monopolvirksomhed, at nogle omkostninger *ikke påvirker den regulerede økonomi*. Den økonomiske regulering giver tværtimod en sikkerhed for elkunder om, at monopolvirksomheden ikke udnytter sin stilling.

Dansk Fjernvarme mener overordnet set, at omkostningerne skal indgå i netvirksomhedernes regulerede økonomi.

**Generelt**

I udkast til Indtægtsrammebekendtgørelse fremgår det, at en netvirksomhed har både omkostninger og indtægter forbundet med administrative ydelser ifm. ansøgninger om etablering af direkte linjer.

Dansk Fjernvarme forstår det sådan, at netvirksomhederne (og Energinet?) kan opkræve et ansøgningsgebyr for at udarbejde vejledende udtalelser som skal indgå i Energistyrelsens behandling af ansøgninger. Det fremgår dog ikke i Bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land, at netvirksomheder har hjemmel til at opkræve et særligt gebyr for denne ydelse. Det fremgår heller ikke om der er et loft for gebyrbetalingen, om der skal fastsættes et fælles gennemsnitligt gebyr eller om der skal afregnes på baggrund af fakturerede timer til den konkrete opgave.

Herudover, så bemærker Dansk Fjernvarme, at det er positivt, at netvirksomhedernes omkostninger til vurdering af kriterierne for interne elektricitetsforbindelser, jf. udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser ikke skal behandles anderledes end netvirksomhedernes øvrige omkostninger.

Dansk Fjernvarme mener, at det er rimeligt, at netvirksomheder kan opkræve betaling for de beskrevne administrative ydelser, ligesom netvirksomhederne også gør for alle de andre ydelser der leveres. Dansk Fjernvarme mener dog ikke der er nogen grund til, at netvirksomhedernes omkostninger til netop disse administrative ydelser, skal håndteres udenfor den økonomiske regulering.

Det eneste argument, der umiddelbart kan være for at undtage netop disse omkostninger, er, at der er tale om en ny opgave, og at der derfor er en tidsmæssig forskydning i forhold til, hvornår omkostningerne afholdes og hvornår de kan opkræves.

Det skal dog holdes op imod, at netvirksomhederne har monopol og generelt er underlagt en økonomisk regulering med det formål at beskytte elkunderne, og at recalibrering af indtægtsrammer hvert fjerde år giver netvirksomhederne sikkerhed for, at *alle* omkostninger, der afholdes, også kan opkræves hos elkunderne.

Hvis disse omkostninger mod forventning antager et niveau, der betyder, at netvirksomhederne bliver presset på den økonomiske likviditet før en recalibrering, så bør Energistyrelsen særligt overveje, at omkostningerne bør indgå i den økonomiske regulering. Hvis opgaven antager en sådan størrelse, så må de generelle hensyn til beskyttelse af elkunderne, og økonomisk regulering af et monopol, veje tungt.

Det bemærkes også, at mange banker og andre finansielle virksomheder tilbyder produkter, der gør det muligt at optage lån eller kassekredit, som netvirksomhederne med stor sikkerhed kan betale tilbage pga. deres monopol og den måde indtægtsrammerne recalibreres på. Derfor er det efter Dansk Fjernvarmes opfattelse meget usandsynligt, at netvirksomheder i praksis bliver presset på den økonomiske likviditet.

Dansk Fjernvarme anbefaler derfor, at man betragter disse omkostninger på lige fod med alle de øvrige omkostninger i en netvirksomhed, og Dansk Fjernvarme mener det er bedre, at disse omkostninger på lige fod med andre omkostninger i netvirksomheden skal give mulighed for en fortjeneste til ejerne, pålægges et effektiviseringskrav og indgå i den løbende recalibrering af omkostningsgrundlaget for indtægtsrammen.

Dansk Fjernvarme mener også, at det er en fordel, at omkostningerne ligger under den samlede indtægtsramme i forhold til de usikkerheder, der er forbundet med fastsættelse af gebyrstørrelser. Hvis omkostningerne ikke ligger under den samlede indtægtsramme og netvirksomhederne i et enkelt år fastsætter gebyret for højt eller for lavt i forhold til de faktiske omkostninger, så er der ikke nogen mekanisme, der sikrer, at for mange gebyrbetalinger betales tilbage til kunderne – eller at netvirksomhederne kan opkræve ekstra gebyrer, hvis dette er fastsat for lavt.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget og står til rådighed for eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

**Michael Schrøder** Konsulent  
Dansk Fjernvarme  
mss@danskfjernvarme.dk  
Tlf: +45 3090 2766

Energistyrelsen  
Carsten Niebuhrs Gade 43  
1577 København  
Sendt pr. mail til [ens@ens.dk](mailto:ens@ens.dk) og cc til [tkfo@ens.dk](mailto:tkfo@ens.dk),  
[swpo@ens.dk](mailto:swpo@ens.dk), [chfe@ens.dk](mailto:chfe@ens.dk), [lsfl@ens.dk](mailto:lsfl@ens.dk), [brt@ens.dk](mailto:brt@ens.dk)

## Høring af fire bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder

04. 11 2022

Cerius A/S og Radius Elnet A/S har modtaget udkast til fire bekendtgørelser i høring. Bekendtgørelserne indeholder regler, der vil følge op på lovforslag om ændring af lov om elforsyning, der bl.a. vedrører geografisk differentierede forbrugstariffer og lokal kollektiv tarifiering, direkte linjer, regler om VE-egenforbrugere og interne elektricitetsforbindelser m.v.

**Hovedkontor:**  
Hovedgaden 36  
4520 Svinninge

Da der er en sammenhæng mellem de enkelte bekendtgørelser, er det følgende ét samlet høringssvar til alle fire bekendtgørelser. Vi finder det mest hensigtsmæssigt, at høringssvaret læses i en sammenhæng, uanset at de enkelte bekendtgørelser behandles i forskellige afdelinger i Energistyrelsen.

Nedenstående kommentarer vedrører således

- bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser (journalnummer 2022-796),
- bekendtgørelse om VE-egenforbrugere (journalnummer 2022-796),
- bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land (journalnummer 2022-796), og
- bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (journalnummer 2022-796)

Nedenstående er kommentarer fra både Cerius A/S og Radius Elnet A/S (i det følgende Cerius-Radius).

Cerius-Radius bakker i øvrigt op om Green Power Danmarks høringssvar.

### Overordnede kommentarer til høringen

Helt indledningsvist skal det bemærkes, at der ved udsendelsen af ovennævnte 4 bekendtgørelser i høring endnu ikke er taget stilling til de høringskommentarer Cerius-Radius har sendt til Energistyrelsen vedrørende lovforslag om bl.a. direkte linjer og interne elektricitetsforbindelser. Der vil derfor i forbindelse med dette høringssvar være behov for at henvise til eller gengive allerede afgivne høringskommentarer, da de vil have relevans for den – i nærværende høring - nærmere implementering af lovforslagets bestemmelser og for læsningen heraf.

Cerius-Radius er bekymret for en unødigt kompleksitet i bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser og vil opfordre til, at der ryddes ud i unødige gentagelser og henvisninger til allerede gældende ret. Cerius-Radius bifalder, at myndighedernes praksis for interne net nu kodificeres, men med et samtidigt ønske om, at reguleringen skal være gennemskuelig og transparent.

Cerius-Radius oplever en grundlæggende usikkerhed hos de netbrugere/energifællesskaber, der henvender sig til os, om hvad der ligger af rettigheder og forpligtelser i den gældende bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber. Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, bliver taget stilling til, hvad de to bekendtgørelser hver især regulerer.

I forhold til bekendtgørelsen om ansøgningsproces for direkte linjer, savner Cerius-Radius en beskrivelse af den proces, der indledningsvist foregår hos Netselskabet og hvor ansøger skal indhente oplysninger til brug for den videre ansøgningsproces hos Energistyrelsen. For Cerius-Radius er det vigtigt at få slået fast, at vi ikke skal ud og "afsøge markedet" for eventuelle forbrugs- og produktionsanlæg, som ansøger eventuelt kunne forbinde sig til via en direkte linje. Herudover er det vigtigt at få en klar proces for netselskabets valg af tilslutningspunkt til det kollektive elforsyningsnet for "det samlede anlæg" med den direkte linje.

I forhold til udkastet til ændringer i indtægtsrammebekendtgørelsen bemærkes det overordnet, at det er væsentligt, at alle omkostninger som netselskaberne afholder vedrørende etablering af direkte linjer skal være omfattet af muligheden for omkostningsdækning. I det nuværende udkast er der alene taget stilling til administrative omkostninger. Dertil kommer, at den løsning der er lagt op til, hvor de administrative omkostninger samt tilhørende indtægter udeholdes af de regulatoriske niveauer forekommer uhensigtsmæssig. I stedet foreslås, at muligheden for omkostningsdækning håndteres via tillæg.

I det nedenstående ses nærmere kommentarer til de enkelte elementer i bekendtgørelsesudkastene.

### **Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser**

Cerius-Radius lægger helt overordnet til grund, at der med nærværende bekendtgørelsesudkast om interne elektricitetsforbindelser, alene er tale om fremadrettet regulering – det vil sige de fastsatte regler alene kommer til at gælde for nyttilslutninger og eventuelle tilslutningsændringer af værende tilslutninger.

Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

#### ***Kapitel 1 - definitioner***

Cerius-Radius vil anbefale, at der ikke indføres definitioner i bekendtgørelsen, som allerede er defineret i elforsyningsloven, da der er stor sandsynlighed for, at paragrafhenvisninger i definitionerne forældes, når der i elforsyningslovens § 5 sker ændringer. Herudover er det uhensigtsmæssigt at have samme definition to steder i lovgivningen, hvis den har samme betydning.

#### ***Kapitel 2 - kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser***

##### ***Systematikken***

Systematikken i bekendtgørelsen er, at §§ 3, 4 og 5 "udmønter" elforsyningslovens § 5, nr. 20, litra a) - c) (jf. lovforslag) – altså definitionen af en intern elektricitetsforbindelse. Bekendtgørelsens § 3 henviser således til lovens litra a, § 4 henviser til lovens litra b og § 5 henviser til lovens litra c.

Umiddelbart virker det som om, at der i bekendtgørelsen ikke er fastlagt kriterier, men mere er tale om en nærmere forklaring af definitionen af en interne elektricitetsforbindelse, som jo netop er defineret i elforsyningslovens § 5 (nr. 20 i lovforslaget). Hvis definitionen i elforsyningsloven er uklar, bør denne uklarhed søges afklaret i selve elforsyningsloven og ikke i en bekendtgørelse.

Cerius-Radius er bekymret for, at den "mekaniske tilgang", hvor der i både §§ 3, 4 og 5 er megen gentagelse af teksten fra loven, vil gøre forståelsen af reguleringen af interne elektricitetsforbindelser unødigt kompliceret.

Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at bekendtgørelsens §§ 3-5 gentænkes. Det bør i den forbindelse overvejes, om de kriterier, der nævnes i henholdsvis § 3, § 4 og § 5 finder generel anvendelse og ikke kun i relation til fx tilslutning af produktionsanlæg. Herved vil nogle af kriterierne kunne skrives sammen og det vil kunne lette læsningen. Se i øvrigt kommentarer nedenfor til §§ 3-5.

##### **§ 3**

Som vi forstår bekendtgørelsens § 3, er den et forsøg på at definere hvad der skal forstås ved "*tilknytning til*", hvilket reguleres nærmere i stk. 1, nr. 1, litra b). Litra a) er således blot en konstatering af, at produktionsanlægget kan være placeret på forbrugsstedet, hvilket vi – hvis det findes nødvendigt - vil anbefale fremgår af definitionen i elforsyningsloven i stedet, da det ligger implicit i en intern elektricitetsforbindelse, at den forbinder forbrug og produktion inde på forbrugsstedet. Henvisningen til



litra a) (som henviser til definitionen i elforsyningsloven) i litra b) er derfor også unødigt kompliceret og kan derved undgås.

I § 3, stk. 1, nr. 2, litra b), hvorefter produktionsanlægget kan ejes eller forvaltes af en tredjepart, må det forventes, at der skeles til og findes inspiration i regler om nettoafregning af egenproducenter<sup>1</sup>. Bestemmelsen samt stk. 2 bør derfor kortes og evt. anvende samme formulering (hvis dette er tiltænkt) som kendes herfra.

Det anføres i stk. 2, at tredjepart kan stå for måling. Cerius-Radius skal i den forbindelse understrege, at måleransvaret er netselskabets, hvorfor det ikke uden videre kan overdrages til en tredjepart uden netselskabets mellemkomst.

Cerius-Radius foreslår på ovenstående baggrund, at § 3 formuleres således:

*§ 3. Der er alene tale om en intern elektricitetsforbindelse i medfør af § 5, nr. X, i lov om elforsyning, såfremt produktionsanlægget*

- a) ejes af elkunden selv eller*
- b) ejes eller forvaltes af en tredjepart, [forudsat at tredjeparten er underlagt elkundens instruktionsbeføjelse og ikke selv forbruger strøm fra anlægget.]*

#### *500-meters krav i § 3*

Afstandskravet på de 500 meter i § 3 finder Cerius-Radius unødvendigt. For Cerius-Radius er det i dag ikke afgørende hvor langt der er til produktionsanlægget, så længe det ligger på forbrugsstedet og forbrugsstedet kan godt strække sig over flere matrikler, så længe disse er sammenhængende og der er tale om én reel forbruger.

Det afgørende for os som netselskab vil derfor være, at der ikke i det interne net vil ske transport af elektricitet til en ubestemt kreds af forbrugere, da nettet i så fald vil være bevillingspligtigt og dermed vil høre under Cerius-Radius bevilling til at drive elforsyningsnet i det pågældende område. Dette afspejles også i den nugældende definition af *Forbrugssted*, hvor der netop lægges vægt på, at der kun er én forbruger.

Samme vurdering vil gøre sig gældende for en kunde, der ønsker at være egenproducent og derfor, har ret til at etablere en intern forbindelse mellem produktion og forbrugssted, før tilslutningspunktet til det kollektive elnet. Hvorvidt der er 500 meter eller ej, mener vi derfor ikke bør spille en rolle.

Fastholdes et afstandskrav, bør det utvetydigt fremgå af bekendtgørelsen, hvorfra de 500 meter måles. Som bekendtgørelsen er formuleret i udkastet, er det afstanden mellem produktionsanlægget og *elkundens forbrugsinstallation*. Sidstnævnte er et ganske uklart begreb, som vil kunne skabe usikkerhed om hvornår en måling kan siges at være korrekt. Dette bør specificeres yderligere. Desuden vil vi opfordre til, at det nævnes, at der måles i fugleflugt, som det også anføres i udkast til bekendtgørelse om direkte linjer.

#### *§ 4*

Det skal bemærkes, at Cerius-Radius i sit høringssvar af 30. september 2022 til fornyet høring af lovforslagets bestemmelser om interne elektricitetsforbindelser, har gjort opmærksom på, at det af lovbemærkningerne fremgår, at der skal være *fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen og den, der forsynes via forbindelsen*. Cerius-Radius har hertil bemærket i sit høringssvar, at ejerskabet af en intern forbindelse er et krav, som Cerius-Radius ikke i praksis tidligere har håndhævet eller blandet sig i.

Af bekendtgørelsens § 4 fremgår der nu et krav om, at der skal være *fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse (vores fremhævnings)*. Cerius-Radius finder det uklart hvad der menes med dette krav set i forhold til lovbemærkningerne nævnt ovenfor.

---

<sup>1</sup> [Nettoafregningsbekendtgørelsen \(retsinformation.dk\)](https://retsinformation.dk) Se § 2, nr. 1, 2. pkt. og myndighedsvejledninger

Cerius-Radius vil gerne opfordre til, at der skabes klarhed over, om man ønsker at indføre et krav, der sikrer *fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen og den, der forsynes via forbindelsen*, som nævnt i lovforslagets bemærkninger. Eller om man – som anført i bekendtgørelsesudkastet – ønsker at indføre et andet krav ift. fuld og reel identitet. Under alle omstændigheder finder vi det uklart, hvad der menes med *fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via forbindelsen*. Efter Cerius-Radius opfattelse er det afgørende, at der er tale om én reel kunde – dvs. den interne elektricitetsforbindelse må ikke levere til flere kunder/hustande.

Kravet i § 4, nr. 2, om at elkundens forbrug skal foregå på det geografiske område, der i medfør af § 5, nr. X, i lov om elforsyning ligger bag elkundens forbrugssted, synes indholdsløs eftersom kravet allerede fremgår af definitionen i den foreslåede definition i elforsyningslovens § 5, nr. 20, hvor det anføres: "[...]som er til elkundens forbrug, bag forbrugsstedet." Cerius-Radius vil derfor foreslå, at 1. pkt. i nr. 2 slettes.

2. pkt. i nr. 2, stiller krav om, at *"I tilfælde, hvor elektriciteten forbruges i flere bygninger bag forbrugsstedet, skal de pågældende bygninger have en tilstrækkelig tæt og reel geografisk sammenhæng"*. Hertil skal det bemærkes, at den geografiske sammenhæng ikke er nok, hvis der reelt er tale om flere elkunder. Det afgørende vil derfor være, om der er tale om én reel kunde. Det er således samme argumentation, som tidligere bemærket til afstandskravet på 500 meter; det afgørende er om der er tale om én reel kunde og ikke en flerhed af kunder *på forbrugsstedet* (som godt kan strække sig over flere matrikler), hvilket muligvis er det, der er forsøgt indskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 1 – men det er som ovenfor nævnt ganske uklart.

Af stk. 2, fremgår det, at opfyldelsen af kriterierne ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer. Cerius-Radius skal i den forbindelse for en ordens skyld henvise til (som også gjort i høringssvar af 30. september 2022), at det af nugældende lovbemærkninger til definition af *"Elkunde"*, fremgår at: *"Elkundebegrebet differentieres desuden på aftagenummer. Dette medfører, at én fysisk eller juridisk person, der aftager elektricitet, er mere end én kunde, hvis den fysiske eller juridiske person råder over mere end ét aftagenummer"* (vores fremhævning).

Efter Cerius-Radius opfattelse er der derfor behov for at tydeliggøre og sikre – i bemærkninger eller i lovtekst – at anvendelsen af begrebet *"Elkunde"* ikke underminerer, at der alene må være tale om fordeling til elkundens eget forbrug uanset at elkunden råder over flere aftagenumre og dermed juridisk set er mere end én kunde.

Cerius-Radius vil desuden foreslå, at det overvejes, om ikke §§ 3 og 4 kan skrives sammen, da kriterierne i § 4 umiddelbart også er relevante i de situationer, hvor der er produktion, som nævnt i § 3. Cerius-Radius har også i relation til lovforslaget, foreslået en sammenskrivning i elforsyningslovens definitionen af intern elektricitetsforbindelse af litra a) og b).

## § 5

§ 5, stk. 1, fokuserer på hvor elektriciteten kommer fra. Imidlertid har Cerius-Radius svært ved at se hvorfor det er relevant – og endnu mindre hvordan det kan være et kriterie. Vi vil derfor foreslå, at denne del af bestemmelsen slettes. Til gengæld ser vi gerne, at det naturligvis er et kriterie, at produktionsanlægget skal være placeret på forbrugsstedet.

Der fremgår, indirekte, af stk. 1, nr. 2, et krav/kriterie om, at produktionsanlægget skal være placeret *på bygningen*. Hvis dette skal være et decideret krav, bør det fremgå mere eksplicit. Det skal imidlertid bemærkes, at det efter Cerius-Radius opfattelse ikke har været krav efter praksis, at et produktionsanlæg skulle være placeret *på bygningen*, for at et netselskab ville kunne acceptere et intern net til fordeling af produktion indenfor en bygning, så længe produktionsanlægget er placeret på forbrugsstedet. Det skal desuden bemærkes, at det kan være vanskeligt at placere en vindmølle *på bygningen*. Det vil vi derfor opfordre til bliver omskrevet.

Stk. 2 henviser eksplicit til stk. 1, nr. 1, om levering af elektricitet fra det kollektive net. Imidlertid, er det Cerius-Radius opfattelse, at kollektiv måling – og det faktum, at den individuelle forbruger kan vælge at "stå udenfor" kollektiv måling - gælder uanset om elektriciteten kommer fra det kollektive net eller fra det produktionsanlæg fx en boligforening ønsker at gøre brug af inden for en bygning. Produktion eller ej, vil den enkelte forbruger inde i bygningen, altid have ret til ikke at lade sig omfatte af den kollektive

måling og vil kunne anmode netselskabet om blive tilsluttet og målt særskilt mod betaling herfor. I den forbindelse vil Cerius-Radius gerne opfordre til, at Energistyrelsen i et høringsnotat tager stilling til, om et netselskab vil kunne håndtere dette, herunder måle, virtuelt (det vil sige måle kunden ved opsætning af netselskabsmåler og beregne forbruget for "fællesskabet" ved at trække dette forbrug fra), så kunden kan undgå omkostning til etablering af en fysisk stikledning.

Herudover skal det bemærkes, at en opdeling i henholdsvis levering fra det kollektive net og fra en elkundes produktionsanlæg er kunstig, da der som oftest vil være tale om en blanding. Herudover mener vi ikke der er tilstrækkelig sikkerhed i lovgivningen for at opretholde en sondring mellem lejer, ejer og andelshavere – som også nævnt i vores høringssvar til lovforslaget.

Cerius-Radius vil på denne baggrund anbefale, at stk. 2, 3 og 4 sammenskrives og omformuleres, så det beskrives, at den enkelte forbruger selv må vælge, om han vil være "med" – uanset om forbrugeren er lejer, ejer, andelshaver og uanset hvor strømmen kommer fra. Der bør ikke være særlige forhold for ejerlejligheder.

#### *En bygning*

Cerius- Radius finder det vigtigt at bemærke, at i forbindelse med anvendelse af begrebet *én bygning*, vil der – teoretisk set - kunne blive tale om byggeri (én bygning) med flere tusinde beboere. Her vil det interne net bliver så stort, at det nødvendigvis må udfordre forståelsen af "*ubestemt kreds af forbrugere*" og dermed også netselskabernes bevilling. I en sådan situation vil begrebet "*en ubestemt kreds af forbrugere*", som anvendes i definitionen af *kollektivt elforsyningsnet* i elforsyningsloven og som derfor netop er relevant for afgrænsningen til *internt net/intern elektricitetsforbindelse*, nødvendigvis blive væsentlig at finde en nærmere afklaring på. Cerius-Radius vil opfordre Energistyrelsen til at finde en nærmere afklaring heraf og i forbindelse med udarbejdelse af nærværende bekendtgørelse indgår Cerius-Radius meget gerne i en dialog herom.

#### **Kapitel 3 - afgørelser og klageadgang**

Formuleringen "*I tilfælde af uenighed mellem en berørt elkunde og den kollektive elforsyningsvirksomhed*", vil Cerius-Radius anbefale omformuleres til "*Klage over [...]*".

§§ 6 og 7 sonderer mellem hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen, der klages over. Desuden sondres mellem hvilken instans Energistyrelsens afgørelse – hvis denne anmodes om en sådan – kan påklages til.

§§ 6 og 7 synes unødigt svære at læse. Som Cerius-Radius forstår bestemmelserne, ønskes et set-up, som det, der kendes fra nettilslutningsbekendtgørelsen<sup>2</sup>, hvorefter Energistyrelsen kan anmodes om at træffe afgørelse og hvor denne afgørelse kan påklages. Cerius-Radius skal i den forbindelse kraftigt opfordre til, at det (i § 7) *alene* er netvirksomheden, der kan anmode Energistyrelsen om at træffe afgørelse (på samme måde som i nettilslutningsbekendtgørelsen), samt at bestemmelsen omformuleres, så Energistyrelsen ikke skal træffe afgørelse om den kollektive elforsyningsvirksomheds *pligt til at tilslutte en kunde*, men træffe afgørelse om *hvordan elkunder kan blive tilsluttet*, idet vi naturligvis efter elforsyningsloven altid har pligt til at tilslutte, men bekendtgørelsen handler om *hvordan*.

Cerius-Radius har svært ved at se det hensigtsmæssige i, at læseren af bekendtgørelsen skal ledes over til nettilslutningsbekendtgørelsen for at finde klagevejledning – og dette kun ved nogle bestemte afgørelser. Dette synes unødigt besværligt især fordi § 7 alligevel i selve bekendtgørelsen fastsætter et set-up, ved bestemte afgørelser, hvorefter Energistyrelsen kan anmodes om at træffe afgørelse, som igen kan påklages.

Herudover er det svært at se begrundelsen for hvorfor nogle afgørelser – truffet af Energistyrelsen – skal påklages til Forsyningstilsynet og andre skal påklages til Energiklagenævnet. Det skaber en unødigt uigennemsigthed på et område, som i forvejen er præget af stor kompleksitet.

Cerius-Radius vil – ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv – kraftigt opfordre til, at kapitel 3 om afgørelser og klageadgang gøres mere læsevenligt ved at fastsætte en klageadgang, der ikke sonderer

<sup>2</sup> [Nettilslutningsbekendtgørelsen \(retsinformation.dk\)](http://retsinformation.dk)

mellem afgørelsestyper og mellem myndigheder, men hvor der er samme mulighed for at lade Energistyrelsen træffe en afgørelse og hvor denne afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet. Da bekendtgørelsen reelt handler om afgrænsningen af elkundens interne net fra det kollektive elnet og dermed et forhold relateret til bevillingspligt, bør det være Energistyrelsen, der er relevant myndighed.

Endvidere bør henvisning til nettilslutningsbekendtgørelsen undlades – også fordi der i kapitel 5 i nettilslutningsbekendtgørelsen henvises til paragraffer, hvilket ville skabe uklarhed i forhold til afgørelser truffet efter nærværende bekendtgørelse. Fastholdes en henvisning til nettilslutningsbekendtgørelsen bør den "fikseres" ved undladelse af nummer og dato (det vil sige den til enhver tid gældende) og ved brug af populærtitel og herudover bør der tages højde for paragrafhenvvisninger i nettilslutningsbekendtgørelsens kapitel 5.

### **Bekendtgørelse om VE-egenforbrugere**

#### *Sammenhæng til energifællesskabsbekendtgørelsen*

Det er uklart for Cerius-Radius hvorledes udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere forholder sig til den nugældende bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber<sup>3</sup> (herefter energifællesskabsbekendtgørelsen), der ligeledes har hjemmel i elforsyningslovens § 9 og som bl.a. regulerer VE-fællesskaber.

Cerius-Radius har forstået, at VEII-direktivet definerer henholdsvis en VE-egenforbruger, et fællesskab af VE-egenforbrugere samt VE-fællesskaber samt at nærværende bekendtgørelse implementerer artikel 21, og artikel 22 implementeres i ovennævnte energifællesskabsbekendtgørelse. Imidlertid savnes en nærmere forklaring af, hvordan de to bekendtgørelser skal fungere indbyrdes.

Efter § 15 i den gældende energifællesskabsbekendtgørelse skal netvirksomheder fx *samarbejde* med VE-fællesskaber om at *lette deling af elektricitet* inden for VE-fællesskabet. I § 7 i høringsudkastet skal *deling af vedvarende elektricitet* i et fællesskab af VE-egenforbrugere foranstalles gennem *en aftale* mellem de individuelle VE-egenforbrugere og det relevante netselskab. Det er uklart hvad det er for en aftale der her er tale om, og hvad der her skal aftales andet end tilslutningsforhold. Desuden nævner begge bekendtgørelser begrebet "deling" af henholdsvis vedvarende energi og elektricitet – det er uklart hvilken forskel på deling, der er tale om.

Cerius-Radius oplever allerede i dag en grundlæggende usikkerhed hos de netbrugere/energifællesskaber, der henvender sig til os, om hvad der ligger af rettigheder og forpligtelser i den nugældende energifællesskabsbekendtgørelse. Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, bliver taget stilling til, hvad de to bekendtgørelser hver især regulerer, så der ikke skabes yderligere usikkerhed hos netbrugerne.

Endelig skal det bemærkes, at bekendtgørelsen i sit anvendelsesområde ikke nævner netselskaber, hvorfor det er uklart for Cerius-Radius om vi som netselskab er forpligtet efter bekendtgørelsen, som det fx er anført i § 1 i energifællesskabsbekendtgørelsen.

Cerius-Radius skal i det hele taget opfordre til, at det overvejes, om ikke reguleringen i nærværende bekendtgørelse kan indarbejdes i den gældende energifællesskabsbekendtgørelse, så reguleringen af energifællesskaber ikke spredes ud på for mange bekendtgørelser og dermed gør den svært tilgængelig.

#### *§1, stk. 2*

Under bekendtgørelsens anvendelsesområde, anføres det, at den ikke finder anvendelse på fiskale afgifter. Imidlertid fremgår det af § 6, stk. 2, at i forbindelse med indbyrdes deling, fritages der ikke for betaling af bl.a. *skatter*. Sidstnævnte er nogenlunde en afskrift af direktivet. Cerius-Radius vil dog opfordre til, at det afklares, om § 1, stk. 2, bør slettes, da der ikke er samme afgrænsning i energifællesskabsbekendtgørelsen og dermed vil det skabe usikkerhed om hvad der menes med afgrænsningen.

<sup>3</sup> [Bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder \(retsinformation.dk\)](#)

## § 2

I § 2, stk. 1, henvises til "[...]vedvarende elektricitet til eget forbrug *eller* lagring [...]"(vores fremhævning). Cerius-Radius bemærker, at der i lovforslagets definition af en intern elektricitetsforbindelse er indsat et "og". Herudover henvises til vores høringssvar til lovforslaget, hvor vi bemærker, at det kan overvejes, at lade ordet "lagring" udgå eftersom forbrug også vil dække over forbrug i form af lagring.

I § 2, stk. 2, anføres det, at VE-egenforbrugerens anlæg kan ejes eller forvaltes af en tredjepart samt de nærmere omstændigheder herfor. Samme mulighed beskrives i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser § 3, stk. 1, nr. 2. Imidlertid er formuleringen af muligheden forskellig i de to bekendtgørelsesudkast, hvilket umiddelbart synes uhensigtsmæssigt. Da bekendtgørelse om VE-egenforbrugere henviser til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, bør det overvejes, at sikre ensartethed, med mindre, der er en åbenlys begrundelse for afvigelser. Se i øvrigt vores kommentarer til § 3, stk. 1, nr. 2 i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser ovenfor.

## § 3

I bestemmelsen anvendes begrebet *boligejendom*. Energistyrelsen bedes imidlertid uddybe hvad der forstås ved en boligejendom, idet det er ganske uklart om en sådan kan dække over flere bygninger. Samme begreb (*boligejendomme*) anvendes i bekendtgørelsens § 6, stk. 1.

Umiddelbart synes anvendelse af begrebet indholdsløst, da der i begge bestemmelser lægges vægt på, at VE-egenforbrugere befinder sig i samme bygning og i den forbindelse bør det være uden betydning, om der er tale om en boligejendom eller en kontorbygning eller noget helt tredje byggeri. I så fald vil Cerius-Radius opfordre til, at begrebet slettes i begge bestemmelser.

## §§ 4-6

Formuleringen af §§ 4-6 er stort set en afskrift af VEII-direktivets artikel 21. Det gør læsningen vanskelig. Fx kan det næppe være hensigten, at direktivets artikel 21, stk. 3, litra b), ordret skal gengives (i udkastets § 5), da den er en opfordring til at *medlemsstaterne* – fra 1. december 2026, hvis nogle givne parametre er til stede – kan opkræve gebyrer fra VE-egenforbrugere.

Hjemlen hertil (og dermed implementeringen af bestemmelsen) burde i dag være sikret via elforsyningslovens § 9 (og evt. § 73) på en sådan måde, at hvis dette skulle blive tilfældet, vil der kunne fastsættes regler herom. Alternativt bør dette under alle omstændigheder sikres via en bemyndigelsesbestemmelse direkte i elforsyningsloven. I hvert fald egner en sådan ordret gengivet "huske-regel" til et medlemsland sig ikke i en bekendtgørelse, der fastsætter rettigheder og forpligtelser i relation til netvirksomheder og VE-egenforbrugere.

Da § 5 henviser til *Medlemsstatens* adgang til at opkræve gebyrer og afgifter, bedes Energistyrelsen bekræfte, at reglerne ikke påvirker netselskabernes nuværende tarif set-up.

Herudover skal Energistyrelsen være opmærksom på, at der ikke er hjemmel til at måle produktionsanlæg under 50 kW. Reglen i § 5, nr. 3, bør genbesøges i forhold til at sikre ensartethed til stamdatabekendtgørelsens krav til måling fra 50 kW og op.

## *Fællesskab af VE-egenforbrugere*

Af § 6 fremgår det, at VE-egenforbrugere, som befinder sig i samme bygning, har ret til – via det kollektive elnet – at foranstalte indbyrdes deling af vedvarende energi, der er produceret i tilknytning til deres respektive forbrugssteder. At delingen skal ske, via det kollektive elnet, følger af den lovfastsatte definition af en intern elektricitetsforbindelse, hvorefter det er afgørende, at der alene er tale om én elkunde – og dette krav vil ikke være opfyldt, hvis der er tale om flere VE-egenforbrugere i samme bygning.

Cerius-Radius opfatter bestemmelsen som en gengivelse af allerede gældende ret, hvorefter alle har ret til efter elforsyningsloven at blive tilsluttet til det kollektive elnet – naturligvis også en VE-egenforbruger, der inde på sit forbrugssted producerer vedvarende elektricitet. Og hvis denne VE-egenforbruger ønsker at dele sin VE med en anden VE-egenforbruger, vil dette ske via det kollektive elnet, jf. elforsyningslovens § 20 og betalingen herfor sker efter godkendte metoder fastsat i medfør af elforsyningslovens § 73.

Cerius-Radius finder på denne baggrund indholdet i §§ 6-7 uden betydning, da muligheden herfor allerede i dag vil være bestemt af elforsyningslovens § 20.

I forhold til § 7 skal det desuden bemærkes, at netselskaberne ikke har nogen *aftale* med netkunderne, bortset fra aftale om tilslutningen. Det der regulerer forholdet mellem netselskabet og netkunden er de til enhver tid gældende nettilslutningsbestemmelser, som gælder uden videre i det øjeblik en elkunde indgår en elhandelskontrakt med en elleverandør om køb af strøm.

#### *Tilsyn og klage*

Cerius-Radius undrer sig over, at det af bekendtgørelsesudkastet ikke fremgår hvilken myndighed, der vil skulle føre tilsyn med bekendtgørelsens indhold. En sådan bestemmelse ses af energifællesskabsbekendtgørelsen. Dette bør overvejes.

Desuden fremgår det ikke af bekendtgørelsen, hvem de enkelte bestemmelser retter sig mod, hvem der er klageberettiget og til hvilken myndighed, der evt. er klageadgang. Dette bør ligeledes overvejes.

#### *Brug af begreber*

I bekendtgørelsens §§ 4-6 er der en uensartet anvendelse af begreber. Det drejer sig om *netgebyrer, gebyrer, afgifter, skatter*. Cerius-Radius skal kraftigt opfordre til, at der sikres en ensartet anvendelse af begreber i lovttekster.

I §§ 4 og 6 henvises til netgebyrer og andre relevante gebyrer. Imidlertid anvendes generelt i branchen begrebet nettariffer, hvilket også anvendes i elforsyningsloven, og vi skal derfor opfordre til, at anvende samme begreb i nærværende bekendtgørelse. Det skaber forvirring at indføre begreber som netgebyrer og afgifter i relation til netselskabernes prissætning.

### **Bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land**

#### *Indledende proces hos netvirksomhed*

Helt overordnet savnes en nærmere regulering af den indledende proces og dialog, der sker mellem ansøger og netvirksomhed forud for selve ansøgningsproceduren hos Energistyrelsen. Det gælder også nærmere krav til den dokumentation, som – efter Cerius-Radius opfattelse - ansøger skal kunne fremvise, når denne kontakter netvirksomheden.

For Cerius-Radius er det således afgørende at få understreget – også i bekendtgørelsen – at det ikke er netselskabet, der "anviser" eventuelle tilslutningspunkter *udenom* det kollektive elforsyningsnet. Det vil sige, ansøger skal ved henvendelsen til netselskabet selv komme med et bud på hvilket forbrugs- eller produktionsanlæg ansøger ønsker tilsluttet via en direkte linje samt dokumentation for, at ejeren af forbrugs- eller produktionsanlægget accepterer "sammenkoblingen".

Netselskabet skal alene tage stilling til de ønsker ansøger kommer med. Netvirksomheden skal ikke selv ud og "afsøge markedet" for forbrugs- og produktionsanlæg, som ansøger eventuelt kunne forbinde sig til via en direkte linje. Ansøger skal selv komme med tilslutningspunktforslag. Derfor er det vigtigt at henvendelsen omhandler et konkret punkt og at udvikleren kommer med en "tilslutnings-partner" og dokumentation for dennes accept for tilslutning.

Hvis der er tale om nyetablering af anlæg (både produktion og forbrug), skal der desuden foreligge en relativt detaljeret plan for anlæggene og deres etablering, således, at netvirksomheden har et kvalificeret grundlag at vurdere henholdsvis spændingsniveau, antal sammenkoblinger samt afstandskriterie.

Af § 5, stk. 3, er der alene anført, at "*Dialog om nettilslutning af anlæg med direkte linjer skal være indledt[...]*". Herefter anføres der intet i bekendtgørelsen om den proces, der skal være mellem ansøger og netselskab forud for behandlingen af tilladelsen hos Energistyrelsen.

Det er efter Cerius-Radius vurdering ikke godt nok. Dette skyldes, at den indledende "dialog" mellem netvirksomhed og ansøger udgør fundamentet for den sagsbehandling af ansøgningen, der efterfølgende skal ske i Energistyrelsen.



Herudover er det vigtigt, at bekendtgørelsen tager stilling til, hvilke parametre, der afgør, hvilken netvirksomhed, ansøger skal henvende sig hos. Hvis ejer af et forbrugsanlæg i netselskab X's område henvender sig med ønske om tilslutning til produktionsanlæg i netselskab Y's område, skal netkunden så henvende sig til begge netselskaber og hvem skal tage dialogen/den indledende proces med kunden?

§ 5, stk. 4, der henviser til udarbejdelsen af en vejledning, finder umiddelbart alene anvendelse på Energistyrelsens sagsbehandlingsprocedure, men der bør ligeledes udarbejdes vejledning til brug for netselskabernes proces.

Bekendtgørelsen bør nærmere beskrive processen hos netvirksomheden, krav til ansøger, når denne henvender sig til netvirksomheden og hvilken dokumentation, der bør fremlægges. Dette kunne se således ud:

#### *Indledende proces hos netvirksomhed*

*§ X. Ansøger skal forud for indsendelse af ansøgning til Energistyrelsen, henvende sig til den netvirksomhed, hvor [parameter for henvendelsen, hvis der er flere netvirksomheder i spil??]*

*Stk. 2. Ansøger skal i forbindelse med henvendelsen til netvirksomheden fremlægge forslag til tilslutningspunkt(er) for den direkte linje samt eventuel dokumentation for tredjeparts accept af tilslutning.*

*Stk. 3. Hvis der er tale om nyetablering af både forbrugs- og produktionsanlæg, skal netvirksomheden forelægges en detaljeret plan for de to anlægs placering.*

*Stk. 4. Energistyrelsen kan udarbejde en vejledning for de i stk. 1-3 nævnte krav.*

Bekendtgørelsen forholder sig heller ikke til hvem, der skal bære omkostningerne til de vurderinger netvirksomheden skal foretage og som skal danne solid basis for Energistyrelsens videre arbejde med tilladelsesprocessen. Cerius-Radius lægger til grund, at omkostninger til de vurderinger netselskabet foretager forud for ansøgningen til Energistyrelsen, bæres af projektudvikler/ansøger. Dette bør fremgå eksplicit af bekendtgørelsen.

Endelig er det vigtigt at pointere, at der i dag er fastlagt regulering for valg af tilslutningspunkt til det kollektive elforsyningsnet for produktionsanlæg i bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg mv. For forbrugsanlæg er det netselskabet, der fastlægger tilslutningspunktet – og dette sker som udgangspunkt ud fra, at det skal være samfundsøkonomisk mest optimalt.

Der er med nærværende bekendtgørelsesudkast ikke på samme måde fastlagt en retning for netselskabets valg af tilslutningspunkt for det samlede projekt med den direkte linje i. Dette element mangler – og Cerius-Radius skal opfordre til, at dette hurtigst muligt klarlægges.

#### *§§ 4 - ejerskab*

En direkte linje kan kun ejes af ejeren af produktionsanlægget eller ejeren af forbrugsanlægget. Imidlertid må det lægges til grund, at hvis der er to (eller flere) ejere af henholdsvis forbrugs- eller produktionsanlægget, vil disse naturligvis kunne være ejere af den direkte linje med samme ejerforhold.

Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

#### *§ 9 – Antal sammenkoblinger*

§ 9 forholder sig til antal sammenkoblinger. Udgangspunktet er, at ét produktionsanlæg og ét forbrugsanlæg sammenkobles – og der kan alene sammenkobles flere anlæg, hvis dette ikke bevirker, at linjerne får karakter af kollektivt elforsyningsnet.

Cerius-Radius lægger til grund, at der også kan indgå batteri/lagerenheder, idet sådanne må falde ind under kategorien forbrug- eller produktionsanlæg – evt. hybridanlæg, som nævnt i § 2, nr. 3, hvor energilagring er nævnt. I § 2, nr. 3, ser det imidlertid ud til, at henvisningen til VE-loven mangler en paragrafhenvielse og ordet "energilagring" står lidt og "svæver".

Energistyrelsen bedes be- eller afkræfte, hvorvidt energilageranlæg også vil kunne indgå i § 9 samt hvorvidt to energilageranlæg kan kobles med en direkte linje, idet de hver især vil kunne agere henholdsvis forbrugs- og produktionsanlæg.

Cerius-Radius lægger til grund, at en direkte linje ikke må forbinde forbrug med forbrug eller produktion med produktion. Men det er imidlertid uklart, om den direkte linje må forbinde en installation med egenproduktion (overvejende forbrug) med en anden installation med egenproduktion (overvejende produktion). Og hvis det tillades, hvor så grænsen går for, hvornår der må siges at være tale om at forbinde produktion med produktion eller forbrug med forbrug. Dette bedes afklaret.

Endelig finder Cerius-Radius, at grundlaget for hvor mange anlæg, der – efter Energistyrelsens vurdering – ville kunne sammenkobles, er ganske uklar. Afgrænsningen til, at det ikke må have karakter af kollektivt elforsyningsnet, synes umiddelbart meget bred, og det kan skabe usikkerhed om, hvornår Energistyrelsen vil anse et projekt for at have karakter af kollektivt elforsyningsnet. En uklarhed, som umiddelbart skulle være gjort tydeligere med en kodificering af myndighedernes praksis for internt net – netop fastsat i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Cerius-Radius vil opfordre til, at det overvejes, om ikke § 9 kan gøres tydeligere set i lyset af afklaring af interne elektricitetsforbindelser i udkast til bekendtgørelse om samme.

#### *§ 10 – mindst ét nyt anlæg*

I stk. 5, nævnes at *hvis* den direkte linje skal tilsluttes til det kollektive elnet, skal dette ske i ét fælles tilslutningspunkt. Det er Cerius-Radius opfattelse, at der vil skulle ske en tilslutning til det kollektive elnet, hvis den direkte linje skal omfattes af nærværende bekendtgørelse. Hvis ikke der sker tilslutning til det kollektive elnet, har vi svært ved at se, at projektet overhovedet vil falde ind under reguleringen af direkte linjer. Dette følger også indirekte af § 3, hvorefter det lægges til grund, at der sker en tilslutning til det kollektive elnet, hvorfor der skal udpeges en anlægsejerrepræsentant. Hvis ikke der sker en tilslutning til det kollektive elnet, skal en sådan repræsentant ikke udpeges – hvilket må følge af, at der så ikke vil være nogen dialog med netselskabet, idet anlæggene (og dets ejere) ikke vil være at betragte som elnetkunder.

På denne baggrund vil Cerius-Radius anbefale, at stk. 5 i § 10 omformuleres, så det fremgår klart, at forbrugs- og produktionsanlæg, som er sammenkoblet med en direkte linje, tilsluttes det kollektive elforsyningsnet i ét fælles tilslutningspunkt.

Stk. 4 omhandler ændringer i forudsætninger for tilladelser. Cerius-Radius vil derfor anbefale, at dette stykke flyttes til § 14, der vedrører Energistyrelsens tilsyn, idet det må formodes, at Energistyrelsen vil føre tilsyn med ændringer af alle forudsætninger for tilladelsen til den direkte linjer og ikke kun kriteriet om mindst ét nyt anlæg.

#### *§ 11 – Afstandskriteriet*

Af stk. 1 fremgår det, at summen af længden på den elektricitetsforbindelse og det net, der etableres i forbindelse med den direkte linje, ikke må være længere en summen af det net, der alternativt ville skulle etableres ved en individuel tilslutning til det kollektive elnet. Af stk. 4, fremgår det, at det er fugleflugts-mål, der lægges til grund.

Imidlertid skal det hertil bemærkes, at fugleflugtslinjen ikke nødvendigvis passer med virkeligheden. Den korteste teoretiske afstand kunne f.eks. gå tværs igennem uvejsomt terræn (sø, vand, fredet område, militært område etc.) – og i så fald kan denne fugleflugts-beregning, der lægges til grund for en given tilladelse ikke nødvendigvis anvendes 1:1 til den fysisk faktiske placering af den direkte linjer efterfølgende.

Energistyrelsen bedes bekræfte, at der måles i fugleflugt i forbindelse med ansøgningsprocessen uanset uvejsomt terræn, der efterfølgende kan give anledning til ændrede forudsætninger for placeringen af den direkte linje samt tilslutningen til det kollektive elnet.

Herudover skal det nævnes, at der i forbindelse med netvirksomhedernes vurdering af tilslutningspunkter og afstande bør tænkes i sikring af ensartethed over hele landet i form af et standardiseret "regelsæt", der kan sikre, at de enkelte netselskaber lægger ensartede faktorer til grund



for deres vurderinger. På samme måde, som man i udligningsordningen anvendte standard-beregningsværktøjer.

Uanset at der anvendes et afstandskrav, så bør det fortsat være samfundsøkonomi som er det afgørende kriterie for om der kan gives tilladelse til en direkte linje eller ej. Energistyrelsen skal således kunne afvise en direkte linje, hvor afstandskravet er overholdt men hvor netselskabet kan dokumentere at den vil være samfundsøkonomiske fordyrende i forhold til et alternativ pga. den lokale belastningsmæssige situation.

En undtagelse (efter § 12) skal således ikke kun gælde den ene vej; altså ikke kun en afvigelse fra afstandskriteriet, hvor der accepteres længere afstand, hvis det giver en belastningsmæssig fordel, men også den omvendte situation, hvor afstandskravet er overholdt, men hvor den belastningsmæssige situation må bevirke, at afstandskravet ikke er nok.

#### § 12 – Afvigelsesmulighed

Helt overordnet kan vi forstå, at afvigelsesmuligheden er indsat med henblik på transmissionstilsluttede projekter med direkte linjer. Hvis dette er tilfældet, vil Cerius-Radius opfordre til, at bestemmelsen specificeres til transmissionstilsluttede anlæg, ellers vil netbrugere antage, at en dispensationsmulighed for afstandskravet er muligt på alle niveauer.

Hvis dispensationsmuligheden bevares for distributionsniveau, har Cerius-Radius følgende kommentarer:

§ 12 giver mulighed for dispensation fra afstandskravet, hvis netvirksomheden har udtalt sig herom og dette bygger på nettekniske hensyn eller på hensyn til samplacering. Cerius-Radius vil for en ordens skyld anbefale, at overskriften til bestemmelsen ændres til "Dispensation".

Cerius-Radius lægger til grund, at hensynet til samplacering skal bygge på hensynet til værdien for det kollektive elnet og ikke det enkelte anlægsprojekt. Dette bør foldes mere ud i bestemmelsen.

Endelig er det uklart for Cerius-Radius om et netselskab kan undlade at udarbejde en sådan udtalelse samt hvilken "værdi" udtalelsen har – dvs. om den har afgørende betydning for Energistyrelsens dispensation. I den forbindelse ønsker Cerius-Radius en afklaring af, om både developer og netselskab vil kunne påklage en dispensationsafgørelse efter udkastets § 15.

#### § 13 – Gyldighed

Bestemmelsen forholder sig til varigheden af Energistyrelsens tilladelse for etablering af den direkte linje og det anføres, at etableringen skal være sket inden for 10 år ellers bortfalder tilladelsen.

Det er uklart hvad menes med "etableret". Skal anlægget med den interne linje i være færdigetableret eller skal der blot være sat "en spade i jorden" og skal anlægget være tilsluttet til det kollektive elforsyningsnet. Endvidere bør det være klart, at hvis der er tale om et anlæg med to direkte linjer, om hele anlægget skal være etableret – uklarheden opstår ved brug af både "linje" og "linjer". Bestemmelsen bør ikke give anledning til sådanne uklarheder.

Cerius-Radius skal gøre opmærksom på, at 10 år er en ganske lang periode og der vil være tale om en markant afvigelse fra den tidskadence Cerius-Radius i dag stiller i sine nettilslutningsaftaler. Imidlertid forstår Cerius-Radius bekendtgørelsen således, at § 13 ikke vedrører (eller ændrer ved) den nuværende proces, som netselskaberne allerede i dag agerer efter. Det vil sige, når en developer har fået sin tilladelse til etablering af en direkte linje, vil han efterfølgende henvende sig til netselskabet for at indgå en nettilslutningsaftale. Herefter igangsættes dialog om indgåelse af en nettilslutningsaftale efter de regler og branchevilkår, som gælder i dag. Det vil også sige, at der evt. stilles en sikkerhed til sikring af, at de omkostninger netselskabet har i forbindelse med tilslutningen ikke er "forgæves", hvis nu kunden vælger ikke at lade sig tilslutte alligevel.

Det er alene *Energistyrelsens* tilladelse, der indeholder en 10 års frist – dvs. det er developers ansvar inden for de 10 år at gå tilbage til netselskabet og få indgået en nettilslutningsaftale - og developer skal naturligvis overholde de frister, der ligger i nettilslutningstilladelsen uanset 10 års fristen i § 13.

Energistyrelsen bedes be- eller afkræfte denne opfattelse.

Det relativt lange tidsperspektiv i § 13, vil kunne give anledning til ændrede forudsætninger for de vurderinger netselskabet oprindeligt har lavet. Hvis det tilslutningspunkt, der lå til grund for Energistyrelsens godkendelse, ikke længere er tilgængeligt, er det derfor uklart for Cerius-Radius, hvorvidt netselskabet udpeger nyt tilslutningspunkt eller om developper skal tilbage til Energistyrelsen for en ny tilladelse. Dette bør bekendtgørelsen også tage stilling til.

#### *§ 14 - Tilsyn*

Det er uklart for Cerius-Radius hvordan tilsynet efter § 14 skal udføres, herunder om en direkte linje vil kunne erklæres ulovlig og om den i så fald vil skulle fjernes.

Cerius-Radius vil anbefale, at § 14 udvides med et stykke vedrørende væsentlige ændringer i forudsætningerne for tilladelse og krav om at meddele sådanne ændringer til Energistyrelsen. Det bør i den forbindelse ligeledes overvejes, om overtrædelse af dele af bekendtgørelsen kan strafsanktioneres.

#### *§ 15 – Klageadgang*

Cerius-Radius lægger til grund, at også netvirksomheder vil have klageadgang over Energistyrelsens afgørelser om tilladelser til direkte linjer. Det kunne fx være i en situation, hvor Energistyrelsen meddeler dispensation fra afstandskravet efter § 12 uanset udtalelsen fra netvirksomheden peger i en anden retning. Eller hvis Energistyrelsen, jf. § 9, tillader sammenkobling af flere end ét forbrugsanlæg og ét produktionsanlæg, fordi det vurderes ikke at have karakter af kollektivt elforsyningsnet.

#### **Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder**

I udkastet til ændringer af indtægtsrammebekendtgørelsen lægges der op til, at netselskabernes omkostninger til administrative ydelser i forbindelse med ansøgninger om etablering af direkte linjer tillige med de tilhørende indtægter holdes ude af de regulatoriske opgørelser af indtægter og omkostninger. De foreslåede ændringer giver anledning til følgende kommentarer:

For det første undrer det Cerius-Radius, at ændringerne af bekendtgørelsen alene omfatter administrative omkostninger og ikke de øvrige omkostninger til anlægsinvesteringer mv., der vil kunne være behov for i konsekvens af etableringen af direkte linjer. Afgrænsningen betyder dermed at der ikke i de ændrede bestemmelser tages højde for omkostningsdækning for hovedparten af de omkostninger som netselskaberne vil skulle afholde i forbindelse med etablering af direkte linjer. Det er uklart for Cerius-Radius, om Energistyrelsen anser, at disse typer af omkostninger kan dækkes via andre bestemmelser i indtægtsrammebekendtgørelsen. Cerius-Radius opfordrer til, at der tages eksplicit stilling hertil, således at der opnås sikkerhed for omkostningsdækning i forhold til alle typer af omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer.

For det andet anser Cerius-Radius det ikke for en hensigtsmæssig løsning, at omkostningsdækningen sker ved at holde indtægter og omkostninger ude af den regulerede økonomi. Det forekommer ikke stringent i forhold til indholdet af den økonomiske regulering i andre sammenhænge. I stedet opfordrer Cerius-Radius til at omkostningsdækningen sikres i form af tillæg til indtægtsrammerne. Det gælder både i forhold til administrative omkostninger og øvrige omkostninger, herunder anlægsinvesteringer.

For det tredje bemærker Cerius-Radius, at de formuleringer, der er anvendt i de ændrede bestemmelser i bekendtgørelsen, er upræcise i sit indhold. Det gælder dels formuleringen i den foreslåede ændring af § 2, nr. 15), hvor formuleringen om "aktiviteter varetaget af hensyn til tredjemand" er blevet meget bred i sit indhold og ikke stringent med formuleringerne i §§ 2, nr. 6) og 49.

Dertil kommer formuleringen af bestemmelsen i § 49, stk. 1, hvoraf det alene fremgår, at indtægter og omkostninger i forbindelse med administrative ydelser vedrørende ansøgninger om etablering af direkte linjer "skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra netvirksomhedens øvrige aktiviteter". Denne formulering er imidlertid ikke ensbetydende med, at de omhandlede indtægter og omkostninger også skal holdes ude af opgørelsen af de regulatoriske indtægter og driftsomkostninger, og dette bør derfor fremgå direkte af bestemmelsen eventuelt med henvisninger til § 2, nr. 6) og 15).

Cerius-Radius opfordrer som nævnt til, at den foreslåede mekanisme ændres, så der i stedet bliver tale om et tillæg, og i givet fald skal de foreslåede bestemmelser ændres under alle omstændigheder. Men hvis Energistyrelsen eventuelt måtte fastholde den mekanisme, der er lagt op til i høringsudkastet i forhold til omkostninger og indtægter i forbindelse med administrative ydelser, så opfordrer Cerius-Radius til at formuleringerne præciseres på baggrund af ovenstående bemærkninger.

Cerius-Radius står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående høringskommentarer.

Venlig hilsen

**Mathilde Øelund Salskov Jensen**

Juridisk Konsulent, Intern Overvågningsansvarlig

+4520560360

msl@cerius.dk

Energistyrelsen  
Att.: Bue Tidemann  
Carsten Niebuhrs Gade 43  
1577 København V

Sendt pr. mail til [ens@ens.dk](mailto:ens@ens.dk)

Dok. ansvarlig: MLE  
Sekretær: SLS  
Sagsnr.: s2022-1088  
Doknr: d2022-397769-4.0  
04-11-2022

## Hørings svar til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

---

Green Power Denmark kvitterer for muligheden for at give høringssvar til Energistyrelsens udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (indtægtsrammebekendtgørelsen).

Energistyrelsen foretager en ændring i indtægtsrammebekendtgørelsen, med henblik på at netvirksomhederne får mulighed for at få dækket administrative omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer. Green Power Denmark er enig i, at der er behov for at tilpasse indtægtsrammebekendtgørelsen i forbindelse med etablering af direkte linjer, men finder Energistyrelsens ændringsforslag i høringssudkastet uhensigtsmæssig, mangelfuldt og uklart udformet.

Det er først og fremmest kritisabelt, at ændringen ikke afspejler alle omkostninger, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med etablering af direkte linjer. Da der kun tages højde for de administrative omkostninger, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med en ansøgning om etablering af direkte linjer, betyder det, at Energistyrelsen slet ikke tager stilling til størstedelen af de omkostninger, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med projekter vedrørende direkte linjer. Der mangler konkret en eksplicit bestemmelse om indtægtsrammeforhøjelse for forstærkning og udbygning af nettet ved tilslutning af kunder, som har en direkte linje. Det er uklart, om disse typer af kunder skulle være omfattet af eksisterende bestemmelser om hhv. tilslutning af VE-anlæg (§§ 32 og 33) eller nye store forbrugskunder (§ 31).

I henhold til de mindre administrative omkostninger ifm. direkte linjer, undrer Green Power Denmark sig over den måde, der er lagt op til at håndtere disse omkostninger. Der er lagt op til, at de skal behandles som omkostninger i forbindelse med tredjemandsfinansierede anlæg, og omkostningerne holdes derfor uden for den regulerede økonomi. Det virker som en speciel tilgang, og baggrunden herfor virker uklar.

Green Power Denmark bemærker desuden, at indtægtsrammebekendtgørelsen alene forholder sig til omkostninger i forbindelse med grøn omstilling af *elproduktionen*. Der er fortsat forhold vedrørende grøn omstilling af *forbruget*, som ikke er håndteret eller taget stilling til i bekendtgørelsen, idet de eksisterende bestemmelser om forhøjelse af indtægtsrammen ikke omfatter udvidelse eller opgradering af det eksisterende elnet. Jævnfør stemmeaftalen af 4. juni 2021 skal der etableres et ansøgningsbaseret tillæg, der

skal dække netvirksomhedens meromkostninger fra større, uhomogene forbrugere, fx kollektive varmepumper, med virkning fra 2024. Dette ansøgningsbaseret tillæg er endnu ikke indarbejdet i bekendtgørelsen, og det er derfor Green Power Denmark's opfattelse, at der udestår en tilpasning af bekendtgørelsen, for så vidt angår dette forhold.

Den nærværende høringspakke omhandler interne elektricitetsforbindelser, direkte linjer og VE-egenproduktion. Det er Green Power Denmark's forståelse, at der i relation til indtægtsrammebekendtgørelsen er behov for, at bekendtgørelsen tilpasses i forhold til etablering af direkte linjer, men at bekendtgørelsen ellers i vidt omfang dækker etableret egenproduktion.

Problemstillingerne vedrørende håndtering af omkostninger i forbindelse med direkte linjer uddybes i de nedenstående afsnit. Green Power Denmark benytter desuden lejligheden til igen at gøre Energistyrelsen opmærksom på en potentiel problemstilling vedrørende indtægter fra tredjemand til dækning af netvirksomhedernes driftsomkostninger.

### **Netvirksomhedernes omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer**

I forbindelse med etablering af direkte linjer skal ansøger opfylde en række kriterier. I den forbindelse har ansøger behov for at indhente en række forskellige oplysninger hos den netvirksomhed, som har monopol over det område, hvormed den direkte linje etableres. Netvirksomheden vil afholde administrative omkostninger ved fremskaffelse af oplysninger til ansøger om etablering af direkte linjer. Disse omkostninger er afspejlet i den ændring, Energistyrelsen foretager i indtægtsrammebekendtgørelsen, men dækker langt fra alle de omkostninger netvirksomhederne afholder i forbindelse med etablering af direkte linjer.

For at elsystemet kan balancere, skal direkte linjer tilsluttes det kollektive distributionsnet. Det vil være forbundet med væsentlige omkostninger for netvirksomhederne. Omkostninger i forbindelse med tilslutning af VE-anlæg har indtil slutningen af 2021 været håndteret via udligningsordningen. Som konsekvens af udligningsordningens ophør tilpassede Energistyrelsen indtægtsrammebekendtgørelsen sidste år med to nye bestemmelser (§§ 32 og 33 i høringsudkastet til indtægtsrammebekendtgørelsen). I henhold til § 32, stk. 1, har netvirksomhederne mulighed for at ansøge om forhøjelse af omkostningsrammen og det samlede forrentningsgrundlag i forbindelse med meromkostninger som følge af tilslutning af nye VE-anlæg. Det fremgår dog ikke entydigt, om denne bestemmelse omfatter VE-anlæg, der tilsluttes i forbindelse med projekter om direkte linjer.

Green Power Denmark henstiller til, at Energistyrelsen tager eksplicit stilling til, at alle omkostninger skal indgå i den regulerede økonomi.

### **Håndtering af omkostninger til etablering af direkte linjer i indtægtsrammereguleringen**

Som det fremgår af § 49, stk. 1, skal der være regnskabsmæssig adskillelse mellem indtægter og omkostninger i forbindelse med administrative ydelser leveret til og betalt af tredjemand til dennes brug for ansøgning om etablering af direkte linjer. Projekter om direkte linjer vil vedrøre sager, hvor de involverede parter er netvirksomheden og dens kunde. Det betyder, at der er et kundeforhold mellem netvirksomheden og den person eller virksomhed, som gerne vil etablere en direkte linje. Green Power Denmark henstiller til, at Energistyrelsen bekræfter, at en tredjemand også omfatter netvirksomhedens kunder.

Green Power Denmark undrer sig desuden over, at omkostningerne skal håndteres uden for den regulerede økonomi. Som det fremgår af § 2, stk. 6, skal omkostningerne ikke indgå i opgørelsen af netvirksomhedens driftsomkostninger. Den måde at håndtere omkostningerne på betyder, at der ikke er åbenhed omkring

hvilke og størrelsen på omkostningerne, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med projekter om direkte linjer. I stedet formes en hvile-i-sig-selv-ordning uden incitament til effektiviseringer. Green Power Denmark forstår ikke hensigten med at håndtere omkostningerne uden for den regulerede økonomi, da der er andre typer af lignende omkostninger, som indgår som et tillæg. Det foreslås, at omkostningerne til administrative ydelser behandles som et automatisk tillæg til indtægtsrammen, i stedet for at behandle omkostningerne som omkostninger betalt af tredjemand. På den baggrund foreslås det, at Energistyrelsen tilføjer et nyt punkt under § 29, stk. 3 i høringsudkastet, der dækker netvirksomhedernes administrative omkostninger i forbindelse med ansøgninger om etablering af direkte linjer.

Hvis Energistyrelsen mener at omkostninger i forbindelse med administrative ydelser skal håndteres som omkostninger betalt af tredjemand, ser Green Power Denmark behov for at bestemmelserne i høringsudkastet præciseres. I den forbindelse bør det i § 2, stk. 15 præciseres, at de indtægter, der ikke skal indgå i netvirksomhedens opgørelse af indtægter, omfatter indtægter i forbindelse med administrative ydelser leveret til og betalt af tredjemand jf. § 49. Som bestemmelsen er formuleret i høringsudkastet henvises der blot til aktiviteter varetaget af tredjemand uden yderligere præcisering. Der kan derfor opstå tvivl om hvilke indtægter, bestemmelsen referer til. Det bør desuden præciseres i § 49, at omkostninger og indtægter i forbindelse med administrative ydelser leveret til og betalt af tredjemand til dennes brug for ansøgning om etablering af direkte linjer, ikke indgår i opgørelsen af netvirksomhedens indtægter og driftsomkostninger.

I forhold til dækning af omkostningerne i forbindelse med netselskabets administrative håndtering af henvendelser om direkte linjer bemærkes det, at det i bekendtgørelse om direkte linjer skal defineres, at omkostningerne kan opkræves pr. regning hos den pågældende kunde, der udvikler et projekt om direkte linjer, så disse omkostninger ikke belaster netvirksomhedens øvrige kunder. For nærmere detaljer i henhold til opkrævningen henvises der til Green Power Danmarks høringssvar af 4. november 2022 til bekendtgørelse om direkte linjer.

Dertil bemærkes det, at alle omkostninger i forbindelse med projekter om direkte linjer, skal håndteres i reguleringen, herunder omkostninger relateret til nettilslutning, som kan være af væsentlig størrelse. Hvis omkostningerne først dækkes op til fem år efter, vil netvirksomhederne få finansieringsefterslæb for disse omkostninger, mens det må forstås som at indtægterne skal indgå i netvirksomhedens indtægter i året. Der vil derfor opstå en skæv regulering, som ikke er hensigtsmæssig.

Green Power Denmark foreslår, at Energistyrelsen tilføjer en ny bestemmelse, der giver netvirksomhederne mulighed for forhøjelse for alle omkostninger i forbindelse med nettilslutning af direkte linjer. Det er i overensstemmelse med den øvrige del af indtægtsrammereguleringen og der vil på den måde være taget eksplicit stilling til, at det er alle omkostninger der skal dækkes i forbindelse med etablering af direkte linjer. Den nye bestemmelse skal sikre, at netvirksomhederne får mulighed for at ansøge om forhøjelse af omkostningsrammen og det samlede forrentningsgrundlag i forbindelse med omkostninger til forstærkning og udbygning af nettet ved tilslutning af kunder, som har en direkte linje. Omkostningerne er af samme karakter som omkostningerne i henhold til §§ 32 og 33 i høringsudkastet og skal derfor ikke underlægges væsentlighedskriterie.

### **Indtægter fra tredjemand til dækning af netvirksomhedernes driftsomkostninger**

Green Power Denmark (tidl. Dansk Energi) gjorde Energistyrelsen opmærksom på en problemstilling ved udformningen af § 48 i høringsudkastet vedr. indtægter fra tredjemand i forbindelse med høring af indtægtsrammebekendtgørelsen i efteråret 2021. Definitionen i bestemmelsen vedrører alene fuldt

aktiverede anlægsaktiver, der betales af tredjemand og de dertilhørende indtægter og omkostninger. Det er Green Power Denmarks forståelse, at den nuværende håndtering af indtægter fra tredjemand kun gælder i forbindelse med tredjemandsfinansierede anlæg, der regnskabsmæssigt er aktiveret.

Der kan være tilfælde, hvor netvirksomheden modtager tredjemandsindtægter, som kun skal dække netvirksomhedens driftsomkostninger, uden et anlæg aktiveres. Det er desuden uklart, hvordan tredjemandsindtægter regulatorisk skal håndteres, hvis netvirksomheden har et anlæg under udførelse, som aldrig bliver færdiggjort. I begge tilfælde fremstår det ikke entydigt, om tredjemandsindtægten regulatorisk kan håndteres på samme måde som tredjemandsindtægter i forbindelse med et regnskabsmæssigt aktiveret anlæg.

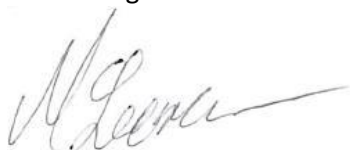
Energistyrelsen har i høringsnotatet af 22. november 2021 bemærket, at problemstillingen er noteret, men bemærket, at det ikke vedrørte de ændringer, den pågældende høring i efteråret 2021 vedrørte. Det er Green Power Denmarks opfattelse, at der fortsat udestår tilpasninger af bekendtgørelsen, for så vidt angår dette forhold.

#### **Ikrafttrædelse**

Det bemærkes, at henvisningen i § 56, stk. 7, er forkert og mangler at blive opdateret. I stedet for at henvise til § 59, stk. 4 og 6, er det § 60, stk. 4 og 6, der finder anvendelse i forhold til beregning af netvirksomhedens differencer for 2021 og 2022.

Såfremt der er behov for uddybning af ovenstående, står Green Power Denmark til rådighed.

Med venlig hilsen



Monika Leerskov  
MLE@greenpowerdenmark.dk  
Dir. tlf. +45 35 30 04 82

Energistyrelsen  
Att.: Bue Tidemann  
Carsten Niebuhrs Gade 43  
1577 København V

Sendt pr. mail til [ens@ens.dk](mailto:ens@ens.dk)

Dok. ansvarlig: MLE  
Sekretær: SLS  
Sagsnr.: s2022-1088  
Doknr: d2022-397769-4.0  
04-11-2022

## Hørings svar til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

---

Green Power Denmark kvitterer for muligheden for at give høringssvar til Energistyrelsens udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (indtægtsrammebekendtgørelsen).

Energistyrelsen foretager en ændring i indtægtsrammebekendtgørelsen, med henblik på at netvirksomhederne får mulighed for at få dækket administrative omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer. Green Power Denmark er enig i, at der er behov for at tilpasse indtægtsrammebekendtgørelsen i forbindelse med etablering af direkte linjer, men finder Energistyrelsens ændringsforslag i høringsudkastet uhensigtsmæssig, mangelfuldt og uklart udformet.

Det er først og fremmest kritisabelt, at ændringen ikke afspejler alle omkostninger, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med etablering af direkte linjer. Da der kun tages højde for de administrative omkostninger, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med en ansøgning om etablering af direkte linjer, betyder det, at Energistyrelsen slet ikke tager stilling til størstedelen af de omkostninger, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med projekter vedrørende direkte linjer. Der mangler konkret en eksplicit bestemmelse om indtægtsrammeforhøjelse for forstærkning og udbygning af nettet ved tilslutning af kunder, som har en direkte linje. Det er uklart, om disse typer af kunder skulle være omfattet af eksisterende bestemmelser om hhv. tilslutning af VE-anlæg (§§ 32 og 33) eller nye store forbrugskunder (§ 31).

I henhold til de mindre administrative omkostninger ifm. direkte linjer, undrer Green Power Denmark sig over den måde, der er lagt op til at håndtere disse omkostninger. Der er lagt op til, at de skal behandles som omkostninger i forbindelse med tredjemandsfinansierede anlæg, og omkostningerne holdes derfor uden for den regulerede økonomi. Det virker som en speciel tilgang, og baggrunden herfor virker uklar.

Green Power Denmark bemærker desuden, at indtægtsrammebekendtgørelsen alene forholder sig til omkostninger i forbindelse med grøn omstilling af *elproduktionen*. Der er fortsat forhold vedrørende grøn omstilling af *forbruget*, som ikke er håndteret eller taget stilling til i bekendtgørelsen, idet de eksisterende bestemmelser om forhøjelse af indtægtsrammen ikke omfatter udvidelse eller opgradering af det eksisterende elnet. Jævnfør stemmeaftalen af 4. juni 2021 skal der etableres et ansøgningsbaseret tillæg, der



skal dække netvirksomhedens meromkostninger fra større, uhomogene forbrugere, fx kollektive varmepumper, med virkning fra 2024. Dette ansøgningsbaseret tillæg er endnu ikke indarbejdet i bekendtgørelsen, og det er derfor Green Power Denmark's opfattelse, at der udestår en tilpasning af bekendtgørelsen, for så vidt angår dette forhold.

Den nærværende høringspakke omhandler interne elektricitetsforbindelser, direkte linjer og VE-egenproduktion. Det er Green Power Denmark's forståelse, at der i relation til indtægtsrammebekendtgørelsen er behov for, at bekendtgørelsen tilpasses i forhold til etablering af direkte linjer, men at bekendtgørelsen ellers i vidt omfang dækker etableret egenproduktion.

Problemstillingerne vedrørende håndtering af omkostninger i forbindelse med direkte linjer uddybes i de nedenstående afsnit. Green Power Denmark benytter desuden lejligheden til igen at gøre Energistyrelsen opmærksom på en potentiel problemstilling vedrørende indtægter fra tredjemand til dækning af netvirksomhedernes driftsomkostninger.

### **Netvirksomhedernes omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer**

I forbindelse med etablering af direkte linjer skal ansøger opfylde en række kriterier. I den forbindelse har ansøger behov for at indhente en række forskellige oplysninger hos den netvirksomhed, som har monopol over det område, hvormed den direkte linje etableres. Netvirksomheden vil afholde administrative omkostninger ved fremskaffelse af oplysninger til ansøger om etablering af direkte linjer. Disse omkostninger er afspejlet i den ændring, Energistyrelsen foretager i indtægtsrammebekendtgørelsen, men dækker langt fra alle de omkostninger netvirksomhederne afholder i forbindelse med etablering af direkte linjer.

For at elsystemet kan balancere, skal direkte linjer tilsluttes det kollektive distributionsnet. Det vil være forbundet med væsentlige omkostninger for netvirksomhederne. Omkostninger i forbindelse med tilslutning af VE-anlæg har indtil slutningen af 2021 været håndteret via udligningsordningen. Som konsekvens af udligningsordningens ophør tilpassede Energistyrelsen indtægtsrammebekendtgørelsen sidste år med to nye bestemmelser (§§ 32 og 33 i høringsudkastet til indtægtsrammebekendtgørelsen). I henhold til § 32, stk. 1, har netvirksomhederne mulighed for at ansøge om forhøjelse af omkostningsrammen og det samlede forrentningsgrundlag i forbindelse med meromkostninger som følge af tilslutning af nye VE-anlæg. Det fremgår dog ikke entydigt, om denne bestemmelse omfatter VE-anlæg, der tilsluttes i forbindelse med projekter om direkte linjer.

Green Power Denmark henstiller til, at Energistyrelsen tager eksplicit stilling til, at alle omkostninger skal indgå i den regulerede økonomi.

### **Håndtering af omkostninger til etablering af direkte linjer i indtægtsrammereguleringen**

Som det fremgår af § 49, stk. 1, skal der være regnskabsmæssig adskillelse mellem indtægter og omkostninger i forbindelse med administrative ydelser leveret til og betalt af tredjemand til dennes brug for ansøgning om etablering af direkte linjer. Projekter om direkte linjer vil vedrøre sager, hvor de involverede parter er netvirksomheden og dens kunde. Det betyder, at der er et kundeforhold mellem netvirksomheden og den person eller virksomhed, som gerne vil etablere en direkte linje. Green Power Denmark henstiller til, at Energistyrelsen bekræfter, at en tredjemand også omfatter netvirksomhedens kunder.

Green Power Denmark undrer sig desuden over, at omkostningerne skal håndteres uden for den regulerede økonomi. Som det fremgår af § 2, stk. 6, skal omkostningerne ikke indgå i opgørelsen af netvirksomhedens driftsomkostninger. Den måde at håndtere omkostningerne på betyder, at der ikke er åbenhed omkring

hvilke og størrelsen på omkostningerne, som netvirksomhederne afholder i forbindelse med projekter om direkte linjer. I stedet formes en hvile-i-sig-selv-ordning uden incitament til effektiviseringer. Green Power Denmark forstår ikke hensigten med at håndtere omkostningerne uden for den regulerede økonomi, da der er andre typer af lignende omkostninger, som indgår som et tillæg. Det foreslås, at omkostningerne til administrative ydelser behandles som et automatisk tillæg til indtægtsrammen, i stedet for at behandle omkostningerne som omkostninger betalt af tredjemand. På den baggrund foreslås det, at Energistyrelsen tilføjer et nyt punkt under § 29, stk. 3 i høringsudkastet, der dækker netvirksomhedernes administrative omkostninger i forbindelse med ansøgninger om etablering af direkte linjer.

Hvis Energistyrelsen mener at omkostninger i forbindelse med administrative ydelser skal håndteres som omkostninger betalt af tredjemand, ser Green Power Denmark behov for at bestemmelserne i høringsudkastet præciseres. I den forbindelse bør det i § 2, stk. 15 præciseres, at de indtægter, der ikke skal indgå i netvirksomhedens opgørelse af indtægter, omfatter indtægter i forbindelse med administrative ydelser leveret til og betalt af tredjemand jf. § 49. Som bestemmelsen er formuleret i høringsudkastet henvises der blot til aktiviteter varetaget af tredjemand uden yderligere præcisering. Der kan derfor opstå tvivl om hvilke indtægter, bestemmelsen referer til. Det bør desuden præciseres i § 49, at omkostninger og indtægter i forbindelse med administrative ydelser leveret til og betalt af tredjemand til dennes brug for ansøgning om etablering af direkte linjer, ikke indgår i opgørelsen af netvirksomhedens indtægter og driftsomkostninger.

I forhold til dækning af omkostningerne i forbindelse med netselskabets administrative håndtering af henvendelser om direkte linjer bemærkes det, at det i bekendtgørelse om direkte linjer skal defineres, at omkostningerne kan opkræves pr. regning hos den pågældende kunde, der udvikler et projekt om direkte linjer, så disse omkostninger ikke belaster netvirksomhedens øvrige kunder. For nærmere detaljer i henhold til opkrævningen henvises der til Green Power Danmarks høringssvar af 4. november 2022 til bekendtgørelse om direkte linjer.

Dertil bemærkes det, at alle omkostninger i forbindelse med projekter om direkte linjer, skal håndteres i reguleringen, herunder omkostninger relateret til nettilslutning, som kan være af væsentlig størrelse. Hvis omkostningerne først dækkes op til fem år efter, vil netvirksomhederne få finansieringsefterslæb for disse omkostninger, mens det må forstås som at indtægterne skal indgå i netvirksomhedens indtægter i året. Der vil derfor opstå en skæv regulering, som ikke er hensigtsmæssig.

Green Power Denmark foreslår, at Energistyrelsen tilføjer en ny bestemmelse, der giver netvirksomhederne mulighed for forhøjelse for alle omkostninger i forbindelse med nettilslutning af direkte linjer. Det er i overensstemmelse med den øvrige del af indtægtsrammereguleringen og der vil på den måde være taget eksplicit stilling til, at det er alle omkostninger der skal dækkes i forbindelse med etablering af direkte linjer. Den nye bestemmelse skal sikre, at netvirksomhederne får mulighed for at ansøge om forhøjelse af omkostningsrammen og det samlede forrentningsgrundlag i forbindelse med omkostninger til forstærkning og udbygning af nettet ved tilslutning af kunder, som har en direkte linje. Omkostningerne er af samme karakter som omkostningerne i henhold til §§ 32 og 33 i høringsudkastet og skal derfor ikke underlægges væsentlighedskriterie.

### **Indtægter fra tredjemand til dækning af netvirksomhedernes driftsomkostninger**

Green Power Denmark (tidl. Dansk Energi) gjorde Energistyrelsen opmærksom på en problemstilling ved udformningen af § 48 i høringsudkastet vedr. indtægter fra tredjemand i forbindelse med høring af indtægtsrammebekendtgørelsen i efteråret 2021. Definitionen i bestemmelsen vedrører alene fuldt

aktiverede anlægsaktiver, der betales af tredjemand og de dertilhørende indtægter og omkostninger. Det er Green Power Denmarks forståelse, at den nuværende håndtering af indtægter fra tredjemand kun gælder i forbindelse med tredjemandsfinansierede anlæg, der regnskabsmæssigt er aktiveret.

Der kan være tilfælde, hvor netvirksomheden modtager tredjemandsindtægter, som kun skal dække netvirksomhedens driftsomkostninger, uden et anlæg aktiveres. Det er desuden uklart, hvordan tredjemandsindtægter regulatorisk skal håndteres, hvis netvirksomheden har et anlæg under udførelse, som aldrig bliver færdiggjort. I begge tilfælde fremstår det ikke entydigt, om tredjemandsindtægten regulatorisk kan håndteres på samme måde som tredjemandsindtægter i forbindelse med et regnskabsmæssigt aktiveret anlæg.

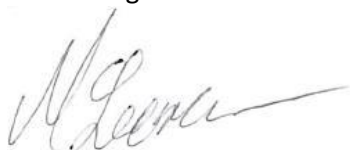
Energistyrelsen har i høringsnotatet af 22. november 2021 bemærket, at problemstillingen er noteret, men bemærket, at det ikke vedrørte de ændringer, den pågældende høring i efteråret 2021 vedrørte. Det er Green Power Denmarks opfattelse, at der fortsat udestår tilpasninger af bekendtgørelsen, for så vidt angår dette forhold.

#### **Ikrafttrædelse**

Det bemærkes, at henvisningen i § 56, stk. 7, er forkert og mangler at blive opdateret. I stedet for at henvise til § 59, stk. 4 og 6, er det § 60, stk. 4 og 6, der finder anvendelse i forhold til beregning af netvirksomhedens differencer for 2021 og 2022.

Såfremt der er behov for uddybning af ovenstående, står Green Power Denmark til rådighed.

Med venlig hilsen



Monika Leerskov  
MLE@greenpowerdenmark.dk  
Dir. tlf. +45 35 30 04 82

Energistyrelsen  
Carsten Niebuhrs Gade 43  
1577 København V

4. november 2022

### **Høring af fire bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder (journalnummer 2022-796)**

N1 A/S' (N1) vil gerne takke for muligheden for at give kommentarer til de fire udkast til bekendtgørelser og fremsender hermed vores samlede høringssvar.

Vi fokuserer i høringssvaret på elementer, hvor der er en direkte eller indirekte påvirkning af N1, og hvor vi som netselskab har konkrete erfaringer, der kan give et konstruktivt bidrag til en fornuftig udmøntning.

Vi bakker op om Green Power Danmarks høringssvar til de fire bekendtgørelser.

*N1's anbefalinger i overskriftsform:*

1. Ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land
  - Bekendtgørelsens titel skal udvides, så den omfatter vilkår for tilladelse til at etablere direkte linje i overensstemmelse med bemyndigelsen i Elforsyningslovens §23 stk. 2. Det bør fremgå som et vilkår til bestemmelsen:
    - hvad der sker med direkte line ved ophør i samarbejdet om den
    - hvad der sker ved generelt ophør af brugen af den
    - hvad der sker ved en ændret anvendelse af den
    - hvilke forudsætninger der er ved overdragelse til nye ejere eller det kollektive net
    - hvordan skatter og afgifter behandles i brugen af en direkte linje
    - hvordan en eventuel måling til brug for udmåling af skat og afgifter skal ske
  - Kriterierne for anvendelse af hhv. automatisk og individuel sagsbehandlingsprocedure skal fremgå af bekendtgørelsen (§ 5)
  - Kriteriet om mindst ét nyt anlæg er afgørende for den samfundsmæssige gevinst ved etablering af en direkte linje, men overskrift og indhold i paragraffens matcher ikke (§ 10)
  - Afstandskriteriet er fornuftigt, men det skal medtage planlagt, fremtidig netudbygning (§ 11)
  - Tilladelseskriterierne skal suppleres af et kapacitetskriterium (§ 8-11)
  - Afvigelsesmuligheden er hensigtsmæssig under forudsætning af involvering af Energinet eller den relevante netvirksomhed (§ 12)
  - Gyldighed for tilladelse til etablering af direkte linje bør forkortes (§ 13)

## 2. Interne elektricitetsforbindelser

- Der udestår en række afklaringspunkter, før bekendtgørelsen er i mål. Specifikt:
  - hvorvidt etablering af interne elektricitetsforbindelser er at betegne som at inddrage kollektivt net. Hvis det er tilfældet, skal netselskabernes omkostninger til nedtagning af eksisterende målere dækkes, jf. anbefaling vedr. indtægtsrammer.
  - hvordan etablering af en intern elektricitetsforbindelse stiller forbrugeren i forhold til selv at kunne vælge elleverandør.
  - hvad netselskabernes rolle er i forhold til at foretage målinger til opgørelse af afgifter.

## 3. VE-egenforbrugere

- Bekendtgørelsen for VE-egenforbrugere fremstår, ligesom Bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, på mange punkter uklar og svært tilgængelig i forhold til formål, afhængigheder til andre begreber i elforsyningsens love- og bekendtgørelser, samt intern sammenhæng i selve bekendtgørelsen. Vi henviser derfor til GPD's høringssvar for specifikke bemærkninger af opklarende karakter til begge bekendtgørelser.

## 4. Indtægtsrammer for netvirksomheder

- Dækning af netvirksomhedernes omkostninger i forhold til ansøgning om direkte linje (§ 48).
- Hvis interne elektricitetsforbindelser giver anledning til en reduktion i antallet af målere, så skal det holdes ude af indtægtsrammebekendtgørelsen (§ 22).

### *Detaljerede bemærkninger:*

#### **1. Ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land**

N1 støtter muligheden for at etablere direkte linjer, hvor det kan bidrage til at drive en udvikling, der sikrer samplacering og samtidighed i elforbrug og -produktion i højere grad end i dag. Det gør vi ud fra følgende betragtning: Direkte linjer er egentlig en afvigelse fra det bærende princip om kollektivitet og ikke-forskelsbehandling i elnettet. Derfor må tilladelsen bero på, at der er et klart krav til en samfundsmæssig gevinst ved de direkte linjer, og at tilladelsen kan indramme ejerne af de direkte linjer som en særlig kategori af brugere, der påvirker nettet anderledes end andre kategorier af brugere. I begge henseender er samplacering og evnen til at skabe samtidighed i forbrug og produktion centralt. Det er afgørende for N1, at bestemmelserne i bekendtgørelsen om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for direkte linjer sikrer efterlevelse af disse hensyn. Derfor vil det være omdrejningspunktet for de nedenstående kommentarer.

#### *Bekendtgørelsens titel skal udvides, så den omfatter vilkår for tilladelse til at etablere direkte linje*

Bemyndigelsen i Elforsyningslovens §23 stk. 2 går på, at "Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kriterier og vilkår for meddelelse af tilladelse efter stk. 1.", men udkastet til bekendtgørelse indsnævrer dette til "ansøgningsproces og tilladelseskriterier".

N1 mener, at bekendtgørelsens titel skal udvides, så den omfatter vilkår for tilladelse til at etablere direkte linjer. Udkastet har et alt for snævert fokus på den indledende ansøgningsproces og ikke helheden i vilkårene

for retten til at anvende en direkte linje. Bekendtgørelsen bør i langt højere grad indeholde vilkår og omstændigheder for direkte linjer, herunder når der sker et ophør i samarbejdet om en direkte linje, et generelt ophør af brugen af en direkte linje, en ændret anvendelse af en direkte linje og forudsætninger for eksempelvis overdragelse til nye ejere eller det kollektive net. Uden disse tilknyttede vilkår vil vi i en lang række tilfælde komme til at stå i et regulatorisk tomrum, som skaber usikkerhed om den fremtidige samfundsmæssige gevinst ved etablering af en direkte linje.

Disse vilkår vil med fordel kunne skrives sammen med eller i tilknytning til kriterierne om bl.a. ændring i antal brugere under §10, stk. 4, men kræver formentlig mere eksplicite regler, end at de bliver lagt til vurdering ved Energistyrelsen. I udkastet fremgår det, at ansøgeren til en direkte linje skal udpege en anlægsejerrepræsentant (§ 3), som er den juridiske og tekniske/driftsmæssige ansvarlige part og modpart for netvirksomheden/Energinet (§ 2 nr. 5), og at en direkte linje kun kan ejes af ejeren af forbrugs- eller produktionsanlægget (§ 4). Der vil formentlig også skulle tages stilling til disse bestemmelser i forhold til en udvidelse af bekendtgørelsen vedrørende ophør, ændret anvendelse, ændrede brugere og overdragelse.

Det bør tillige fremgå af bestemmelsen som et vilkår, hvordan skatter og afgifter behandles i brugen af en direkte linje, samt hvordan en eventuel måling til brug for udmåling af skat og afgifter skal ske. Endelig mangler der en stillingtagen til, hvordan påvirkningen af den eksisterende linje til det kollektive net indgår i tilladelsen til en direkte linje, og hvordan netselskaberne skal forholde sig til en eventuel kapacitetsudvidelse af den eksisterende forbindelse til det kollektive net (mere herom senere).

#### Kriterierne for anvendelse af hhv. automatisk og individuel sagsbehandlingsprocedure skal fremgå af bekendtgørelsen (§ 5)

Det fremgår af udkastet, at "Energistyrelsen i deres vejledning fastsætter en automatisk og en individuel sagsbehandlingsprocedure" (§ 5. stk. 4). Der mangler imidlertid en konkretisering af de kriterier, som lægger til grund for, hvornår de respektive sagsbehandlingsprocedurer gælder. I en bekendtgørelse, der handler om tilladelseskriterier og ansøgningsproces, er det uhensigtsmæssigt, at man lægger noget så principielt som kriteriet om, hvorvidt det skal være automatisk eller individuel procedure for tildeling over i en vejledning. Det bør fremgå eksplicit af bekendtgørelsen, da det både vil have afgørende betydning for omfanget af anvendelsen af de to procedurer, og hvad vi ultimativt kan forvente bliver konsekvensen af tilladelsen til de direkte linjer.

Med det nuværende udkast ved vi heller ikke, om de nævnte tilladelseskriterier er tiltænkt ens for både den automatiske og den individuelle procedure, om der påtænkes flere eller færre kriterier, eller om der påtænkes forskellig proces for udmåling af kriterierne i de to typer af procedurer.

#### Kriteriet om mindst ét nyt anlæg er afgørende for den samfundsmæssig gevinst af en direkte linje, men overskrift og indhold i paragraffens matcher ikke (§ 10)

N1 finder det hensigtsmæssigt, at tilladelse til etablering af en direkte linje kun gives, hvis mindst ét af de sammenkoblede anlæg er nye og uden en gældende nettilslutningsaftale til det kollektive elforsyningsnet. Som

beskrevet i Energistyrelsens *Analyse af geografisk differentierede forbrugstariffer og direkte linjer (2021)* vil muligheden for at opnå samfundsøkonomiske gevinster (i form af reduceret netudbygningsbehov) ved direkte linjer være begrænset, hvis forbruget/produktionen allerede er tilsluttet det kollektive net individuelt, fordi det kollektive elnet i så fald allerede er dimensioneret efter tilslutningerne.

§ 10, stk. 4 er imidlertid udvidende i forhold til det, som overskriften for paragraffen dækker. N1 er fuldstændig enig i, at betragtningerne under stk. 4 er relevante, men det har ikke nødvendigvis noget at gøre med, om der er mindst ét nyt anlæg. Betragtningerne er bredere og er udtryk for nogle af de generelle vilkår, der skal stilles for en direkte linje, efter den er blevet tilladt. Der er dog, som nævnt ovenfor, flere af denne type vilkår, som bør indgå i bekendtgørelsen, eksempelvis i forhold til ophør af ejerskab. Derfor vil vi foreslå, at stk. 4 skrives ud af paragraf 10 og gives en særskilt paragraf sammen med de øvrige vilkår, som skal være til stede for fortsat anvendelse af en direkte linje.

*Afstandskriteriet er fornuftigt, men det skal medtage planlagt, fremtidig udbygning af det kollektive elnet (§ 11)*

Det fremgår af udkastet, at etablering af en direkte linje kun gives, hvis "summen af længden på den elektricitetsforbindelse og det net, der etableres i forbindelse med den direkte linje, ikke er længere end summen af længden på det net, der alternativt ville skulle etableres ved individuel tilslutning af anlæggene til det kollektive elforsyningsnet" (§11 stk. 1). Dette hensyn er fornuftigt, fordi det er ét parameter i en udmåling af, om der er en reel besparelse for infrastrukturen i forhold til netudbygning. Det er dog vigtigt at understrege, at "afstandskriteriet" bør inkorporere den allerede planlagte fremtidige udbygning af det kollektive net, hvis det skal kunne understøtte en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig placering af direkte linjer. Sker det ikke, risikerer vi, at en direkte linje tillades på en forudsætning, som måske allerede er fraværende ved etableringen af linjen. Dermed mister kriteriet sin værdi, og der kan blive godkendt direkte linjer, som ikke giver en samfundsmæssig gevinst.

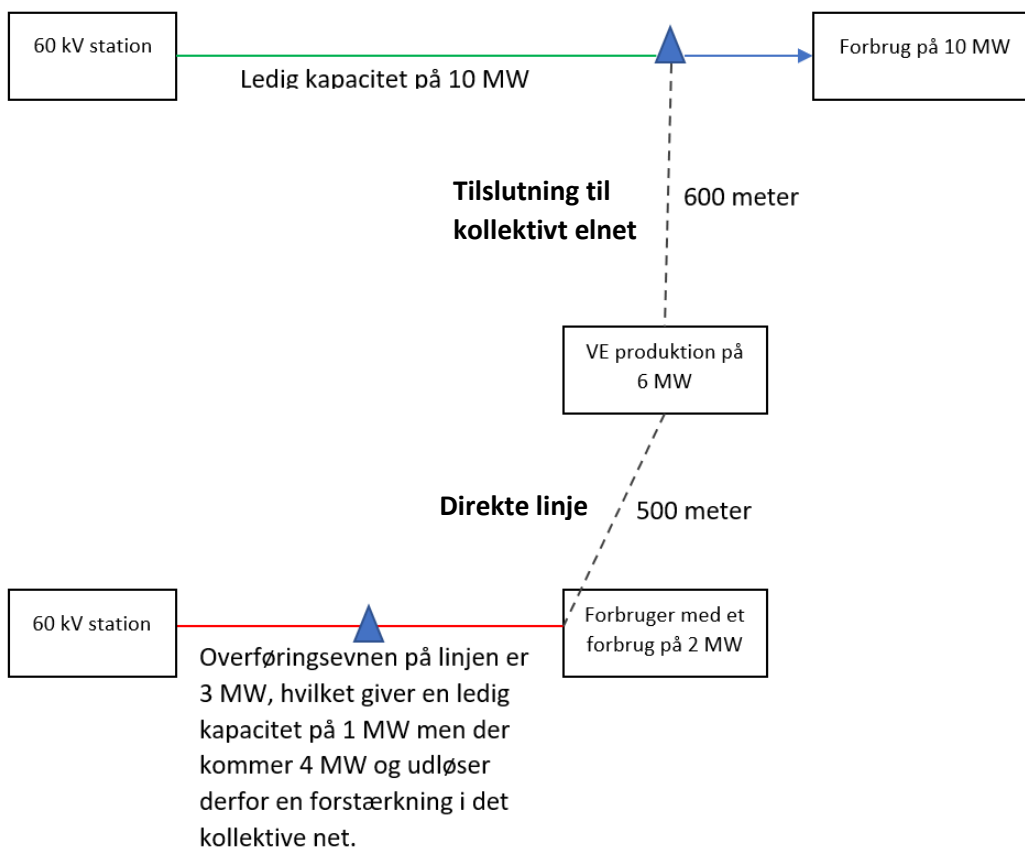
*Tilladelseskriterierne skal suppleres af et kapacitetskriterium (§ 8-11)*

Afstandskriteriet kan ikke stå alene i vurdering af, hvorvidt etablering af en direkte linje er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt. Her kan et eksempel være gavnligt (illustreret i figur 1): En forbruger med en effekt på 2 MW, som allerede er forbundet til det kollektive net, søger om tilladelse til at etablere en direkte linje til et nyt VE-produktionsanlæg på 6 MW. Længden af den påtænkte direkte linje er kortere end afstanden 500 m på den linje, der skulle etableres for VE-produktionsanlægget, hvis det skulle tilsluttes det kollektive net 600 m. Dermed vil der, jf. reglerne er i udkastet til bekendtgørelsen, kunne gives tilladelse til en direkte linje. Udfordringen er dog, at den linje i det kollektive net, som forbrugeren er tilsluttet, ikke har kapacitet nok til at bære en tilslutning på mere end 3 MW produktion, hvilket udløser en kapacitetsopgradering af det kollektive net, da det nye produktionsanlæg selv ved maksimalt forbrug kan tilføre det kollektive net en produktion på 4 MW. Den linje i det kollektive net, hvor VE-produktionsanlægget alternativt skulle tilsluttes (600 m væk) havde imidlertid en overkapacitet på 10 MW og måske ville produktion på denne linje endda afhjælpe en forbrugskapacitetsudfordring. Så selvom der spares 100 m elkabel, så er der samtidig en unødvendig kapacitetsopgradering og løsningen med en direkte ledning er dermed ikke en samfundsmæssig gevinst. Alligevel vil den potentielle

ejer af den direkte linje vil muligvis stadig forfølge en tilladelse, da værdien af tarifbesparelsen på den direkte linje opvejer meromkostningen til kapacitetsforøgelsen.

Der bør i tilknytning til afstandskriteriet, eller som et særskilt kriterie, indgå et hensyn til, at tilslutningen af det nye forbrug eller produktion på en direkte linje ikke må medføre et behov for en større opgradering af det kollektive net, der hvor det eksisterende forbrug eller produktion er tilsluttet det kollektive net, end der hvor det nye forbrug eller den nye produktion ellers ville være forbundet. Det bør desuden stå klart, at en kapacitetsforøgelse foranlediget af en producent / forbruger koblet op på en direkte linje vil udløse en ekstra tilslutningsbetaling på den eksisterende forbindelse til det kollektive net. I lighed med § 12 er der her behov for, at Energinet eller den relevante netselskab giver en vejledende udtalelse/vurdering af de nettekniske forhold i forhold til behovet for opgradering.

Figur 1: Illustration af eksempel



Afvigelsesmulighed er hensigtsmæssig under forudsætning af involvering af Energinet eller den relevante netvirksomhed (§ 12)

Det fremgår af udkastet, at Energistyrelsen kan dispensere fra afstandskriteriet, hvis "ansøger har indhentet en vejledende udtalelse fra Energinet eller den relevante netvirksomhed om evt. nettekniske, systemmæssige og/eller samplaceringsmæssige hensyn". Afvigelsesmuligheden er hensigtsmæssig i det omfang det af Energinet eller et netselskab finder, at der er væsentlige forhold der opvejer en manglende opfyldelse af



afstandskriteriet. Der kan være et lille overlap mellem denne bestemmelse og det ovenstående forslag om et kapacitetskriterie.

### Gyldighed for tilladelse til etablering af direkte linje bør forkortes (§ 13)

Det fremgår, at tilladelse til etablering af direkte linjer bortfalder, hvis den direkte linje ikke er etableret inden for 10 år fra tilladelsens udstedelse. Den lange tidshorisont medfører, at der er en risiko for, at udviklingen i det omkringliggende net overhaler situationen, hvor tilladelsen er givet. En for lang tidshorisont kan derfor medføre en betydelig risiko for en kriteriet om hensigtsmæssig samfundsøkonomi ikke kan overholdes. For at imødegå denne problemstilling bør tidshorisonten for, hvor lang tid tilladelsen til etablering af en direkte linje er gældende, forkortes. Det kan hertil overvejes, om der skal være sammenhæng mellem tidshorisonten i denne bestemmelse og den i N1's opfordring til at medtage planlagt, fremtidig netudbygning under § 11.

## **2. Interne elektricitetsforbindelser**

N1 finder det overordnet positivt over, at bekendtgørelsen kodificerer Energistyrelsens administrative praksis på området, så reglerne og administrationen for denne type konstruktion står mere klart end hidtil. Det er desuden en god mulighed for at sætte fokus på fordelene ved at have produktion og forbrug tæt sammen.

Der udestår imidlertid en række afklaringspunkter, før bekendtgørelsen er i mål. For det første skal det afklares, hvorvidt etablering af interne elektricitetsforbindelser er at betegne som inddragelse af kollektivt net. Hvis det er tilfældet, så er det vigtigt, at der er fuld klarhed om, at der er en omkostning forbundet med nedtagning af eksisterende målere, som skal dækkes. Netselskaberne kan ikke have afmeldte målere siddende hos kunder, bl.a. fordi de, uagtet at de er afmeldte, stadigvæk kommunikerer med vores systemer. De skal derfor nedtages.

For det andet skal det afklares, hvordan etablering af en intern elektricitetsforbindelse stiller forbrugeren i forhold til selv at kunne vælge elleverandør.

For det tredje skal det afklares, hvad netselskabernes rolle er i forhold til at foretage målinger til opgørelse af afgifter. Dette fremgår ikke af udkastet, og skal tilføjes til bekendtgørelsen som et punkt om afgifter. Fra vores perspektiv, vil det være lettest, hvis vi som netselskab laver nettomåling, på den baggrund udregner tarif og afgift.

Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser fremstår samlet set, ligesom Bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, på mange punkter uklar og svært tilgængelig i forhold til formål, afhængigheder til andre begreber i elforsyningens love- og bekendtgørelses, samt intern sammenhæng i selve bekendtgørelsen. Det giver desværre grundlag for misforståelser, uforudsete udfordringer og samfundsøkonomisk suboptimale løsninger, som kunne være undgået. Vi henviser derfor også til GPD's hørings svar for specifikke bemærkninger af opklarende karakter.

### 3. VE-egenforbrugere

Fra N1's side støtter vi en omkostningseffektiv tarifiering af VE-egenforbrugere. Tilføjelsen af denne nye kundekategori skal ske på et grundlag, der er omkostningsægte og transparent, og som ikke overvælter omkostninger til øvrige brugere af det kollektive elnet.

Vi vil samtidig anføre, at bekendtgørelsen og beskrivelsen af VE-egenforbrugere ligesom Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser på mange punkter fremstår uklar og svært tilgængelig i forhold til formål, afhængigheder til andre begreber i elforsynings love- og bekendtgørelses, samt intern sammenhæng i selve bekendtgørelsen. Det giver desværre grundlag for misforståelser, uforudsete udfordringer og samfundsøkonomisk suboptimale løsninger, som kunne være undgået. Vi henviser derfor også til GPD's høringssvar for specifikke bemærkninger af opklarende karakter.

### 4. Indtægtsrammer for netvirksomheder

Det bør være en grundlæggende forudsætning, at alle omkostninger relateret til ansøgning om etablering af direkte linjer, herunder ift. indsamling af oplysninger til brug for ansøgning, dispensation og ift. nettilslutning, skal henføres til ansøger, også hvis en ansøgning bortfalder. Det er vigtigt, at netvirksomhederne har sikkerhed for dette bidrag til en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig etablering af direkte linjer. Det er uklart om de nuværende formuleringer i § 48 til fulde imødekommer dette.

Derudover vil vi fra N1's side gøre opmærksom på, at der kan være en uhensigtsmæssighed i de tilfælde, hvor interne elektricitetsforbindelser giver anledning til en reduktion i antallet af målere, fordi de ikke på samme tid giver anledning til en reduktion i omkostninger til drift og vedligehold af elnettet, men reducerer indtægtsrammen, som følge af indtægtsrammebekendtgørelsens § 22 vedr. ændret aktivitetsniveau.

- 00 -

Vi takker endnu engang for muligheden for at afgive bemærkninger og står til rådighed for eventuelle opklarende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jeppe Wraae Nielsen

**N1 A/S**

Energistyrelsen

Sendt pr. mail til Energistyrelsens hovedpostkasse  
ens@ens.dk med kopi til brt@ens.dk

Paul Bergsøes Vej 6  
2600 Glostrup

Billedskærervej 17  
5230 Odense M

Telefon 4343 6000  
teknig@teknig.dk  
www.teknig.dk

4. november 2022

Side 1/2

## Journalnummer 2022-796

### TEKNIQ Arbejdsgivernes høringssvar på høring af udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

Energistyrelsen har med høringsbrev dateret 30. september 2022 fremsendt bl.a. udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder i høring og anmodet om at modtage høringssvar senest fredag den 4. november 2022.

Bekendtgørelsen om indtægtsrammer for netvirksomheder berører vigtige arbejdsområder for TEKNIQ Arbejdsgivernes medlemsvirksomheder, som bl.a. investerer i solceller til eget forbrug og installerer solceller for kunder. Vi indgår derfor gerne i det fortsatte samarbejde på området.

Udkastet til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder, herefter kaldet "udkastet", giver TEKNIQ Arbejdsgiverne anledning til følgende bemærkninger."

Indledningsvis bemærker TEKNIQ Arbejdsgiverne, at investeringer i mere grøn energi er vigtige for at fremme den grønne omstilling. Derfor skal rammevilkårene for virksomheder og forbrugere på området bedst muligt understøtte konkret handling. Imidlertid er reglerne uhyre komplekse, og både private og offentlige virksomheder såvel som forbrugere oplever, at rammevilkårene er uklare. Det er medvirkende til at forhale investeringer i fx solceller og andre former for lokal energiproduktion. Desværre hjælper udkastet ikke til at nedbringe det problem, og TEKNIQ Arbejdsgiverne anbefaler, at Energistyrelsen arbejder for at forenkle reglerne, så de bliver enklere og lettere at forstå.

Med udkastet får netselskaberne mulighed for at få dækket deres administrative omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer. Netselskaberne er en vigtig samarbejdspartner, når der skal etableres fx solcelleanlæg, hvor også direkte linjer kan spille en vigtig rolle. Men der opleves store forskelle på de forskellige netselskabernes prioritering af området. Derfor bør hjemlen følges op af krav om, at omkostninger og sagsbehandlingstider hos de enkelte netselskaber

# TEKNIQ ARBEJDSGIVERNE

benchmarkes mod hinanden, og at udgifterne fastlægges ud fra denne benchmarking, ligesom der indføres loft over sagsbehandlingstiden hos netselskaberne.

TEKNIQ Arbejdsgiverne står naturligvis til rådighed for en uddybning af vores høringssvar.

Med venlig hilsen

Simon O. Rasmussen  
Underdirektør

Paul Bergsøes Vej 6  
2600 Glostrup

Billedskærervej 17  
5230 Odense M

Telefon 4343 6000  
teknig@teknig.dk  
www.teknig.dk

4. november 2022

Side 2/2